

Propagandiștii marilor idei

Oamenii muncii din lumea întreagă urmăresc de aproape cu dragoste și admirație profundă marile succese de însemnătate istorică pe care le dobândește poporul sovietic.

În ciuda opreliștilor pe care le ridică guvernele burgheziei în calea adevărului despre țara unde întâia dată în lume s-a aprins flacăra revoluției socialiste, milioanele de oameni cinstiți din toate țările iubesc Uniunea Sovietică, vor să afle cât mai multe despre drumul ei victorios către comunism.

În țările eliberate din cătusele capitalismului, în țările în care guvernele regimului de cucerit-popular asigură popoarelor respective libertatea deplină, informarea asupra măsurilor realizării ale poporului sovietic a devenit o cauză de stat, o cauză a întregului popor. Aici, printre numeroase alte posibilități, oamenii muncii au putut să se informeze despre U.R.S.S., ascultându-i pe cei care au vizitat Țara Cîmăștilui victorios. Orice cîmăștilui care a stat o săptămână, o lună sau un an în Uniunea Sovietică, devine un entuziast propagandist al celor văzute, al celor trăite acolo. Așa e și la noi, în Republica Populară Română, unde fiecare cetățean, care a călătorit în U.R.S.S., fie el strungar sau ministru, medic sau țaran muncitor, mîer sau poet, simte necesitatea de a împărtăși celor din preajma sa impresii de călător întors acasă cu o comoară de învățături.

An de an, odată cu interesul poporului față de realizările marii țări vecine, a crescut și numărul celor care o vizitează și se întorc cu inima plină de sentimente înalte și cu mintea plină de învățături prețioase.

An de an, vin oaspeți dragi sovietici printre noi, să ne aducă lumina bogățiilor lor experiențiale. Zi de zi, săptămîna de săptămîna, gazetele și revistele din țara noastră publică articole ale oamenilor sovietici și ale oamenilor muncii de la noi, descriind viața și munca, despre viața și munca, despre viața și munca, despre viața și munca.

De fiecare dată, experiența marelui popor constructor pătrunde în mijlocul nostru, ca o seva proaspătă a primăverii, înviindu-ne din nou și luminându-ne drumul spre viitor.

Lata, într-o mare uzină, oamenii dintr-un schimb au plecat de la ciocane, strunguri sau raboteze și se așează pe băncuțele clubului, nerăbdători să asculte expunerea tezărilor lui lor strungar, care a venit în țara cu învățături noi, de a uzinele „Kalibr” din Moscova, spre exemplu lată, într-un sat de la marginea unei păduri, prezintă unei tinere gospodărie agricole colective povești de voce emoționată ce a văzut el la colhoznic.

Într-o discuție de o textistă, răspîndindu-se de cunoștințele despre U.R.S.S. are în țara noastră, bogate tradiții. Sînt cunoscute străvechile tradiții de colaborare între poporul român și popoarele din răsărit; aceste tradiții au dat rod bogat în epoca noastră, de cînd au luminat văzduhul salvete „Aurora”. Cine nu și aminteste cu emoție de cartea lui Alexandru Sahia, apărută acum aproape douăzeci de ani, care se numea atît de sugestiv „U.R.S.S.-azi”? Cu dragoste își aminteste poporul nostru de activitatea membrilor asociației „Amicii U.R.S.S.”, care în cele mai grele condiții, înfruntînd teroarea regimului burghez-moscovit duceau în masa cuvîntul adevărat despre Uniunea Sovietică.

În condițiile de deplină libertate create de regimul democrat-popular, cunoașterea de către masele largi a bogățiilor realității sovietice, a experienței oamenilor sovietici constituie un factor însemnat care ușurează și grăbește construirea socialismului în țara noastră.

E o cinste și o mare bucurie să fii propagandist al celor realizate de constructorii comunismului. În acest fel, aducînd tovarășilor tăi de muncă învățături de mare preț, admirabile pilde de muncă, pe care împreună cu ei le transpui în viața ca să contribuie la marea operă de construire a unei vieti noi, fericite, pentru toți oamenii muncii din țara noastră.

Pe acest front, al popularizării largi a luminoasei realități sovietice, s-a aliniat din prima zi și gazeta noastră, „Veac nou”, care împlineste astăzi 10 ani de apariție. Alături de restul presei comuniste din țara noastră, „Veac nou” s-a străduit să fie la cîrșul și-a cititorii romini cu înfăptuirile de însemnătate istorică ale popoarelor sovietice în toate domeniile de activitate, să contribuie la cunoașterea de către oamenii muncii de la noi a tezaurului nesecat al experienței sovietice, să popularizeze politica de pace și colaborare între popoare a Statului Sovietic.

Sînt foarte diferite profesunile celor care vorbesc astăzi despre Uniunea Sovietică, din diferitele țări și țemele înfățișate de ei în articole, conferințe, convorbiri.

În fața sălilor pline de ascultători atenți vorbesc Eroii Muncii Socialiste, ca strungarul Nicolae Vasu, ca mecanicul de locomotivă Ștefan Lungu, cel ce a aplicat prima dată marșulizarea trenurilor, pe cel al lui Arian, tractoristul Const. Voichită, vorbesc țărani colectivști și președinți de gospodării colective ca Ana Martincă, Maria Zidaru sau Nae Marinache, textiliste ca Maria Andrei sau Antoaneta Alexovici. Au călătorit prin Uniunea Sovietică, scriind, la întoarcerea în țară, articole, broșuri, cărți ori fiind conferințe și numeroși intelectuali. Ei sînt scriitori, ca Mihail Sadoveanu, Geo Bogza, Petru Dimitriu și alții, sînt poeți ca Mihail Beniuc și Eugen Jebeleanu, pictori ca L. Iser sau Octavian Anghelulă, actori ca Lucia Sturza-Bulandra, George Vrăca, Tanti Cocea, Ion Fîntescu sau muzicieri ca Sica Alexandrescu, muzicieni ca George Georgescu sau Zenaida Pally; oameni de știință ca dr. N. Gh. Lunu, dr. Hortolomeu, dr. G. Benetato, ca biologul Rudolf Palocsav, ca acad. Raluca Ripan.

Numărul solilor noștri în Uniunea Sovietică e mare și aceasta se restrînge în modul cel mai favorabil asupra tuturor sectoarelor vieții noastre: în industrie și agricultură, în știință, literatură și artă, unde experiența sovietică dă roade bogate pentru poporul nostru.

Scurt timp după întoarcerea din U.R.S.S., acad. Raluca Ripan a putut comunica lui V. Arhanghelskii, colaborator științific la Institutul de tehnologie chimică „M. V. Lomonosov”, această îmbucurătoare veste: „... în laboratorul meu de la Universitatea „Victor Babeș” din Cluj, la întoarcerea mea din Uniunea Sovietică, am introdus metoda de colaborare între poporul român și popoarele din răsărit; aceste tradiții au dat rod bogat în epoca noastră, de cînd au luminat văzduhul salvete „Aurora”. Cine nu și aminteste cu emoție de cartea lui Alexandru Sahia, apărută acum aproape douăzeci de ani, care se numea atît de sugestiv „U.R.S.S.-azi”? Cu dragoste își aminteste poporul nostru de activitatea membrilor asociației „Amicii U.R.S.S.”, care în cele mai grele condiții, înfruntînd teroarea regimului burghez-moscovit duceau în masa cuvîntul adevărat despre Uniunea Sovietică.

Este deosebit de semnificativ faptul că oamenii muncii care se întorc din U.R.S.S. nu se limitează să popularizeze marile realizări ale oamenilor sovietici doar în sfera lor de activitate. Orice victorie îi entuziasmează și fiecare vede în ea o mîlădă nouă care prevestește zorile comunismului.

Acesta e sentimentul tuturor oamenilor patriei noastre care se întorc din vizitele făcute prin glorioasa țară a constructorilor comunismului. Cu aceste gânduri mărețe răspund ei în țara noastră, cu patosul propagandiștilor pentru idealurile înalte ale omeniilor, marile adevăruri despre Patria Socialismului.

Este bine cunoscută grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic pentru dezvoltarea continuă a întregului sistem de instituții social-culturale destinate maselor populare. În ce privește învățămîntul public, an de an cresc alocările bugetare, crește numărul studenților și al cadrelor didactice, crește numărul școlilor și al instituțiilor de învățămînt superior. Noi am avut prilejul să vizităm Universitatea „Lomonosov” din Moscova, — una din cele mai mărețe pilde ale grijii și străduințelor statului sovietic de a asigura cele mai bune condiții pentru desfășurarea activității didactice în învățămîntul superior.

Este de la sine înțeles că a fi student al Universității „Lomonosov” este o dorință fierbinte a tinerilor din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Studenții și aspiranții noștri, cu care ne-am întîlnit chiar în clădirea universității, și-au exprimat fericirea de a fi fost primii la Universitatea „Lomonosov”.

Trebue să remarcăm că studenții sovietici merita din plin aceste minunate condiții de învățătură, căci li caracterizează seriozitatea, energia și pasiunea învățării. În contrast puternic cu studenții din S.U.A., pe care însuși scriitorul reacionar Thornton Wilder o numește „generația tăcută” și pe care o caracterizează drept „apată și cinică”, noi am putut constata personal însușirile studenților sovietici din întrebările pe care le-au pus membrilor delegației, cu prilejul

Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL X Nr. 56

VINERI 10 DECEMBRIE 1954

4 PAGINI, 25 BANI

Salutul Consiliului General A.R.L.U.S. adresat gazetei „Veac nou”

Consiliul General A.R.L.U.S. trimite un fierbinte salut de luptă gazetei „Veac nou”, cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate.

Apărut la puțin timp după eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, „Veac nou” și-a propus să înfățișeze maselor largi marea realitate sovietică, să contribuie la întărirea prieteniei romino-sovietice. Alături de restul presei democratice, „Veac nou” a contribuit prin activitatea sa, începînd de la primul număr, la risobirea vălului de minciuni și a omniipii pe care burghezia îl arăzise în jurul primului stat socialist. Gazeta a militat pentru întărirea și dezvoltarea prieteniei indestructibile dintre poporul român și popoarele U.R.S.S., prietenie cu adevărat rădăcină în istorie, ridicată pe o treaptă nouă în condițiile regimului democrat-popular.

„Veac nou” a popularizat uriașele succese obținute de poporul sovietic în industrie, agricultură, în ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor

sovietici, în marea operă de construire a comunismului. Gazeta a contribuit la popularizarea politicii externe a Uniunii Sovietice, politică de colaborare între state, de reglementare pe calea tratatelor a problemelor litigioase internaționale, de apărare a cauzei păcii în lumea întreagă. Gazeta a răspîndit experiența înaintaților a oamenilor sovietici din economie, știință, artă și cultură, contribuind la însușirea acestui nesecat tezaur de învățăminte de către oamenii muncii din țara noastră.

Dezvoltînd realizările de pînă acum, colectivul redacției trebuie să lupte cu hotărîre pentru îmbunătățirea continuă a gazetei, afit în ceea ce privește conținutul, cit și în ce privește forma. „Veac nou” trebuie să înfățișeze în chip viu și temeinic strălucitele succese ale constructorilor comunismului în toate domeniile de activitate, politica externă a Uniunii Sovietice, politică consecventă de apărare a păcii și de colaborare între popoare.

Gazeta trebuie să înfățișeze multilateral roadele colaborării și ajutorului frătesc pe

care-l acordă țării noastre Uniunea Sovietică, să militeze pentru introducerea și extinderea experienței sovietice în toate domeniile de activitate, ajutînd astfel oamenii muncii din țara noastră în lupta lor pentru înfăptuirea sarcinilor puse de Partidul Muncitoresc Român pentru continua ridicare a nivelului material și cultural de trai al tuturor celor ce muncesc.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la apariție, Consiliul General A.R.L.U.S. felicită călduros colectivul redacției „Veac nou”, pe colaboratorii și corespondenții gazetei din rîndurile muncitorilor, țărănilor muncitori și oamenilor de știință și cultură, precum și pe toți cei care contribuie la editarea gazetei, urîndu-le noi succese pe drumul admirării legăturilor de prietenie dintre poporul român și popoarele U.R.S.S. — chezașia victoriilor noastre în opera de construire a socialismului și apărare a păcii.

Consiliul General A.R.L.U.S.

Cultura și arta unui mare popor

Prof. univ. C. I. GULIAN

Cunoaștem de mult și de mult constituie pentru noi un exemplu și un imbold ansamblul de măsuri și realizări ale statului sovietic în problema revoluției culturale. Contactul direct cu viața culturală din Uniunea Sovietică, cu instituțiile culturale și cu oamenii sovietici ne-a ilustrat concret și ne-a luminat viu ceea ce cunoaștem numai pe calea informației scrise. Fierște, noi nu putem vorbi decît despre aceste aspecte ale vieții culturale pe care le-am cunoscut nemijlocit. Numărul acestor aspecte pe care le-am putut cunoaște cu prilejul vizitei noastre este desigur un sondaj cu totul insuficient față de varietatea și bogăția fațetelor vieții culturale din U.R.S.S., dar ele constituie totuși un prețios izvor de experiență și un mînuat stimulent pentru munca noastră de activități culturale.

Este bine cunoscută grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic pentru dezvoltarea continuă a întregului sistem de instituții social-culturale destinate maselor populare. În ce privește învățămîntul public, an de an cresc alocările bugetare, crește numărul studenților și al cadrelor didactice, crește numărul școlilor și al instituțiilor de învățămînt superior. Noi am avut prilejul să vizităm Universitatea „Lomonosov” din Moscova, — una din cele mai mărețe pilde ale grijii și străduințelor statului sovietic de a asigura cele mai bune condiții pentru desfășurarea activității didactice în învățămîntul superior.

Este de la sine înțeles că a fi student al Universității „Lomonosov” este o dorință fierbinte a tinerilor din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Studenții și aspiranții noștri, cu care ne-am întîlnit chiar în clădirea universității, și-au exprimat fericirea de a fi fost primii la Universitatea „Lomonosov”.

Trebue să remarcăm că studenții sovietici merita din plin aceste minunate condiții de învățătură, căci li caracterizează seriozitatea, energia și pasiunea învățării. În contrast puternic cu studenții din S.U.A., pe care însuși scriitorul reacionar Thornton Wilder o numește „generația tăcută” și pe care o caracterizează drept „apată și cinică”, noi am putut constata personal însușirile studenților sovietici din întrebările pe care le-au pus membrilor delegației, cu prilejul

conferințelor ținute în fața studenților. Aceștia s-au interesat amănunțit de problemele economice, politice și culturale ale țării noastre. Numeroasele întrebări — despre problema etapelor revoluției democrat-populare în țara noastră, despre cercetările ce se fac în institutele noastre academiice, despre evoluția unor scriitori sau despre problema eroului pozitiv în literatura noastră nouă — au fost pilde de nivel politic și ideologic ridicat al studenților sovietici. Cu multă plăcere am văzut la Universitatea din Riga două lucrări de examen de stat, tratînd despre „Construirea socialismului în R.P.R.”.

Ar fi însă cu totul greșit să rezervăm aceste trăsături numai studenților sau intelectualilor sovietici. Dragostea, setea de cultură, dorința de a cunoaște și de a-și însuși cit mai mult din comorile culturale, atît ale epocii noastre cit și ale culturii progresiste din trecut, este o trăsătură generală a omului sovietic. Crescut sub acțiunea educativă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, omul sovietic caută și află în cultură, o firească întregire a personalității sale. În timp ce „cultura” putredă a capitalismului contemporan are un caracter profund antipopular, ea avînd sarcina exaltării instinctelor, a propagării obscurantismului și a urii de rasă, literatura, arta și știința sovietică sînt străbătute de patosul construcției unei vieți luminoase, de dragostea și respectul pentru om, de dorința de a cerceta cit mai adînc legile naturii și societății. Pentru burghezia în descompunere, cultura și mai ales arta constituie un mijloc de evaziune, de uitare a realității, de ascundere a luptei de clasă. Conținutul culturii socialiste înfățișează dimpotrivă viața bogată, constructivă, a poporului sovietic.

Artiștii sovietici, în domeniile cele mai diverse, dau pilde strălucite de tratare a problemelor politice într-o formă artistică desăvîrșită. Iată, de pildă, balețul „Gajaneh” cu muzica scrisă de compozitorul Haclaturian, care înfățișează viața clochetătoare dintr-un colhoz din Armenia, chipul în care tînața fată Gajaneh reușește să demaște un dușman care a pătruns în mijlocul colhoznicilor. Iată un spectacol al teatrului de păpuși Obrazov, în care se biciașese moravurile din lumea filmului american: ignoranța și imoralitatea patronului, incultura regizorului și autorilor de scenarii, atmosfera de teroare, prostie și brutalitate specifică „modului de viață american”. Omul sovietic apreciază creațiile artistice în care află un înalt conținut ideologic și totodată îndrăzneală și fantezie artistică. El aplaudă călduros astfel de spectacole în care bogăția ritmică și culoarea orchestrală a muzicii lui Haclaturian, sau fantezia satirică a lui Obrazov dovedesc că adevărată artă se caracterizează prin înalt conținut ideologic și totodată prin îndrăzneală și fantezie artistică.

Omul sovietic dă o înaltă apreciere operelor literare și artistice care sînt străbătute de patriotism. Asistînd la spectacolul „Ivan Susanin”, clasică operă a lui Glinka, am rămas impresionat de aplaudurile publicului la scena deschisă cînd eroul refuză să arate drumul oștirii poloneze care a cîrșit țara.

La omul sovietic, patriotismul este strîns împletit cu internaționalismul proletar: el își manifestă foarte viu și puternic dragostea și respectul pentru celelalte popoare.

Latura aceasta a culturii sovietice am avut prilejul să o cunoaștem destul de bine. Știm încă din țară că în editurile sovietice apar mereu traduceri din literatura universală, ca Shakespeare, Molière, Schiller, Goldoni și alți mari dramaturgi sînt jucați pe scenele teatrului sovietic, că anul acesta continuă editarea operelor complete ale lui Stendhal, Dickens, Hugo, Maupassant, Zola, Flaubert, Dreiser, Twain și că orice cartă progresistă care apare în țările capitaliste în zilele acestea este imediat tradusă în limba noastră. La un stand de cărți la Universitatea „Lomonosov” am avut bucuria să văd traducerea cărții noastre clasice „Ciocoi vechi și noi” a lui Nicolae Filimon, alături de o

proaspătă „Istorie a literaturii engleze”. Trebuie să adaug că de curînd a apărut în U.R.S.S. o antologie a poeziei populare rominești, că este în pregătire o antologie de basme și că în repertoriul unor vestite ansambluri de dans se află jocuri populare rominești. Cultura sovietică menține și dezvoltă contactul creator cu viața culturală din diferite țări ale lumii. Aceste strîmne legături culturale se intensifică pe zi ce trece. Anul acesta spectacolul sovietic al primii cu căldură pe solii teatrului indian și pe cei ai teatrului polonez, artiști din R. D. Germană, cîntăreți bulgari, dirijori romini etc.

Poporul sovietic este educat în spiritul marxist-leninist al valorificării celor mai bune realizări din trecut ale culturii universale. Poporul sovietic știe că cei mai de seamă oameni de știință, gînditori, artiști și scriitori înaintați din trecut au o glîndit năzuințele popoarelor în sinul cărora au trăit și creat. De aceea în Uniunea Sovietică au fost urmărite cu viu interes comemorările lui Avicenna și Leonardo da Vinci, Descartes, Voltaire, Fenerbach, Iristo Botov, Băleescu și alte figuri de seamă ale gîndirii progresiste din trecut. Tot astfel se explică numărul, varietatea și rolul pe care li joacă muzeele în viața culturală sovietică. Muzele istorico-politice ca: Muzeul Lenin și Muzeul de Stat al Revoluției, din Moscova, cabinetul de lucru al lui Lenin din fostul palat Smolnii, micul muzeu de la Raziiv, pe locul unde a stat ascuns Lenin în iulie — august 1917, vestitul vas-muzeu „Aurora” — toate aceste muzee pe care le-a vizitat delegația noastră evocă, prin bogatele colecții de documente, fotografii, paginile glorioase ale luptei revoluționare a poporului sovietic sub conducerea Partidului Comunist.

Muzele de artă — care sînt printre cele mai bogate înzestrate din lume — sînt extrem de frecventate. Vestitul muzeu „Ermitaj” din Leningrad este vizitat în medie de oca. 3.500 persoane zilnic. Direcția muzeului este permanent preocupată de găsirea a noi mijloace pentru educarea artistică a publicului. În prezent — după cum mi-a arătat secretarul muzeului — lucrează la „Ermitaj” 50 de muzici, toți absolvenți și secții istoria artelor de la Facultatea de istorie, dintre care 20 sînt candidați în științe. În zilele de mare afluență, cînd trebuie călăuzite zeci de grupe de excursionști, candidații în științe nu preocupesc să-și dea concursul. Muzeul „Ermitaj” organizează cercuri de studii începînd cu elevii de școală medie, cultivînd astfel la tute de tineri interesul și priceperea pentru artă. Muzeul editează, pe lîngă lucrări de specialitate, îndrumare artistică în condiții tehnice superioare; îndrumările se epuizează foarte repede. Pentru a satisface marile cereri de material, „Ermitajul” pregătește două albume cu cite 1.000 de reproduceri.

Trebue să arătăm însă că educația artistică a poporului sovietic nu se face numai în muzee sau săli de concerte. Îmbinarea armonioasă a titlului cu frumosul constituie o preocupare de seamă a arhitecților sovietici.

În Uniunea Sovietică, poporul nu este numai spectator ci și creator de artă. Sînt bine cunoscute la noi ansamblurile coral-instrumentale și de dansuri populare. Sînt mai puțin cunoscute însă minunatele producții de artă populară, care trebuie cercetate cu atenție pentru a înțelege și a preciza marile însușiri artistice ale popoarelor sovietice. Am vizitat Muzeul de artă populară din Moscova și vastul Muzeu de artă populară din Leningrad. Sînt adunate aici fîșături, covorașe, ceramică, obiecte de uz casnic, sculpturi și picturi în lemn, sculpturi în fildeș și os. Cele mai reușite, depășind cu mult tot ceea ce cunoaștem în acest domeniu, mi s-au părut sculpturile în os și sculpturile în lemn, cele din urmă cu un puternic accent satiric. În figurine de 7-8 centimetri artistul popular a imprimat disprețului și ura față de nobil, de jandarm, zăpuciu etc.

Pentru delegația noastră, ca și pentru toate celelalte delegații care vizitează Uniunea Sovietică, ceea ce am văzut și am învățat acolo va fi un viu stimulent pentru a contribui cit mai intens la ridicarea nivelului cultural al poporului nostru.

Voința poporului sovietic

Pe întinsul Patriei Sovietice, în întreprinderi și instituții, în colhozuri, stațiuni de mașini și tractoare și sovhozuri, pe șantiere au loc adunări și mișcări în cadrul cărora muncitorii, colhoznicii, intelectuali, aprobă unanim Declarația guvernelor participante la Conferința de la Moscova a țărilor europene: în aceste adunări, oamenii sovietici își spun cuvîntul lor hotărît în apărarea cauzei păcii în lumea întreagă.

Uzina „Vladimir Iliev” din Moscova. Oamenii muncii de aici au adresat un fierbinte apel de luptă muncitorilor de pretutîndeni pentru zădărnicierea nollor planuri ale ațtătorilor război. În cuvîntarea sa, strungarul Alexandr Smirnov a spus: — Sprijin călduros Declarația elaborată în cadrul Conferinței de la Moscova. Ea ne arată nouă, muncitorilor din toate țările, căile care duc spre menținerea păcii și a securității în lume. Nu trebuie să admitem ratificarea ticăloșelor acorduri de la Londra și Paris. Ele ascund primejdia unui nou război, ele ar aduce lacrimi, victime omenești, foamete, distrugerii. Trebuie să întărim solidaritatea proletară, să zădărniciim uneltirile imperialistilor. Muncitorii din lumea întreagă, să apărăm pacea de amenințările unui nou război!

Cu o deosebită satisfacție au împlinit locuitorii Leningradului Declarația semnată la Conferința de la Moscova a țărilor europene. Mii de muncitori de la uzina „Stalin” din Leningrad s-au adunat în hala spațioasă a uzinei.

Printre alții, a vorbit și sudorul Sidorov: — Noi — a spus el — sprijinim în unanimitate Declarația adoptată la Conferința țărilor europene. Oamenii sovietici înțeleg prea bine ce urmărește așa zisele acorduri de la Paris și Londra, care reinvie militarismul german și deschid calea pentru instaurarea dictaturii militare în Germania. Noi știm ce înseamnă războiul, și nu vom admite ca el să se deslănuie în nou.

Uzina de automobile „V. M. Molotov” din Gorki. Lăcătușul A. Samudurov citește în microfonul textul Declarației guvernelor țărilor europene care au participat la Conferința de la Moscova.

Țărănimea colhoznică, alături de clasa muncitoare sprijină în unanimitate Declarația semnată la Conferința de la Moscova.

Minutul care a avut loc în colhozul „Kirov” din raionul Barnaul, linutul Altai, colhoznicul Serghei Kremlev a rostit un discurs emoționant.

Oamenii sovietici — a declarat el — nu doresc război. Noi vrem să trăim în pace și prietenie cu toate popoarele. Vrem să muncim în liniște pe cîmpurile noastre mănoase. Imperialiștii americani, însă, înarmează Germania occidentală pregătind un nou război în Europa. Ei se înșală amarnic dacă își închipuie că ne pot înfricoșa! Noi sîntem oameni pașnici, însă vom ști să ne apărăm interesele și cred că e timpul ca și ei să înțeleagă acest lucru.

Oamenii sovietici leagă în mod indisolubil lupta pentru pace de întărirea necontenită a puterii patriei lor socialiste, basionul și stegarul păcii în lumea întreagă. — Semnarea Declarației — a spus tovarășul Muradnîzov, tîrîndu-l uzina „Krasnii metalis” din Ashabad — demonstrează în fața lumii întregi cit de strînsă e prietenia care leagă popoarele din marea largă al socialismului. Forțele păcii și ale socialismului sînt mai puternice și mai unite ca niciodată. Noi vom continua să muncim cu abnegație, să obținem noi succese în domeniul economiei și culturii, să asigurăm creșterea necontenită a nivelului de viață al celor ce muncesc. În același timp vom întări neîncetat capacitatea de apărare a Statului Sovietic.

Unele cereri reacționare străine îndrăznesc să adreseze amenințări absurde Uniunii Sovietice și altor țări iubitoare de pace. Ar fi timpul ca acești domni să înțeleagă că noi nu ne speriem! Oamenii sovietici au încredere nezdărnicită în forța Statului Sovietic, în forța marelui lagăr socialist, care stringe laolaltă peste două treimi din întreaga omenire.

Conferința de la Moscova — a spus mecanicul T. Vernikov la adunarea muncitorilor și funcționarilor fabricii de încălziminte „S. Lazo” din Kishinîu, reprezintă un important pas înainte în acțiunea de preîntîmpinare a unui nou război mondial. Poporul sovietic vrea să trăiască în pace cu toate țările. Însă aceia care lau dorința noastră de pace drept slăbiciune se înșală și mai curînd decît s-a înșelat Hitler cînd a dezlăntit, în 1941, atacul mîrșav împotriva Uniunii Sovietice!

Tînarul inginer cazah Sergazin de la mîna „Jdanov” din Karaganda e rostit o cuvîntare înflăcărată la adunarea minerilor. — Poporul sovietic — a spus el — muncește fără prag pentru înflorirea patriei sale, pentru întărirea puterii ei. Oare e cazul să mai repetăm că oamenii sovietici, sprijinii de popoare, tubtoare de pace din alte țări, nu vor preocupă nici un efort pentru a-și apăra dreptul la muncă pașnică?

Alături de clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, intelectualitatea sovietică nutrește aceleași gânduri și sentimente. Numeroși intelectuali au luat parte la adunarea care a avut loc în sala de conferințe a Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene. Lăunîd cuvîntul la această adunare, acad. A. V. Polidani a declarat: — Noi, oamenii de știință sovietici, sîntem înfrî credincioși ai marelui nostru popor. Împreună cu întregul popor sovietic construim o viață pașnică și luminoasă și sîntem gata să jărem totul pentru a asigura pacea. Dar la nevoie știm să răspundem printr-o lăunîd zădărnice încercări ticăloase ale agresorilor de a zădărnici munca noastră pașnică.

Declarația semnată la Conferința de la Moscova a fost primită cu o mare satisfacție de către întregul popor sovietic. Discutarea ei în uzine, fabrici, mine, colhozuri, stațiuni de mașini și tractoare, sovhozuri, s-a transformat într-o vie demonstrație de sprijinire a politicii externe de pace a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic și a măsurilor luate pentru asigurarea păcii și securității colective.

O operă înregistrată pe patru discuri

Seara, după o zi de muncă este plăcut și odihnitor să ascuți o operă la patelefon. Ești însă nevoit să stai într-una în preajma patelefonului și să schimbi plăciile. De pildă, pentru a asculta opera „Evgheii Oneghin”, trebuie să schimbi nu mai puțin de 20 de discuri.

Și atunc s-a născut pe drept cuvînt întrebarea: oare n-ar putea fi prelungit timpul de funcționare a unui disc, fără a l se schimba dimensiunile? Dacă se examinează un disc la microscop, se poate constata că distanța între șanțurile discului este destul de mare, iar șanțurile înseși sînt late. Pe aceeași suprafață ar putea să încăpă foarte ușor un număr mult mai mare de șanțuri, pentru împlinirea sunetului. Pentru a obține acest lucru este necesar să se facă un ac foarte subțire, fapt care este împiedicat de greutatea membranelor. O membrană cîntărește 125 de gr., greutate mult prea mare pentru un ac subțire.

Colaboratorii Institutului de cercetări științifice în domeniul înregistrării sunetelor au construit un nou aparat care este de zece ori mai ușor ca o membrană obișnuită. Cu ajutorul lui poate fi efectuată o așa zisă microînregistrare. Pe disc sînt imprimare șanțuri sonore care se rînduiesc strîns unele lângă altele. Astfel, pe aceeași suprafață numărul lor devine de trei ori mai mare. Crește corespunzător și timpul de funcționare a discului respectiv.

Posibilitățile microînregistrării nu se limitează doar la atît. În timpul unei înregistrări obișnuite, un disc se învîrtește cu o viteză de 78 rotații pe minut. Microînregistrarea a permis să se reducă viteza de învîrțire a discului pînă la 33 de rotații pe minut. Pe o asemenea placă poate să încăpă un concert de estradă, iar pentru înregistrarea unei opere nu e nevoie de mai mult de patru discuri.

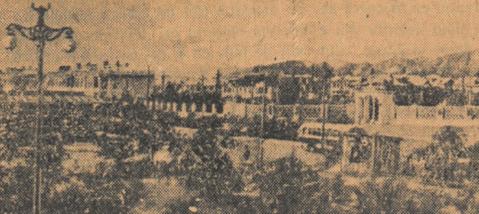
Asemenea plăci se caracterizează printr-o deosebită puritate a sunetului. În Uniunea Sovietică astfel de discuri se fabrică pe o scară foarte întinsă și se bucură de mare trecere în rîndul amatorilor de muzică.

Pustiul prinde viață

Un pămînt stîerp, pîrjosit de arșiță și bătut de vînturi aspre... Întîrîndu-se nesfîrșite de pămînt gîlbui par valuri. Încercîndu-se, cu creste domoale. Dar linia seculară nu mai înalță pustiul lipsit de viață. Omul sovietic a adus și aici pulsația fierbinte a vieții, a muncii.

Chiar în centrul deșertului Kelbov au fost înălțate sondele petroliere de mare preț, admirabile pilde de muncă, pe care împreună cu ei le transpui în viața ca să contribuie la marea operă de construire a unei vieti noi, fericite, pentru toți oamenii muncii din țara noastră.

Un pămînt stîerp, pîrjosit de arșiță și bătut de vînturi aspre... Întîrîndu-se nesfîrșite de pămînt gîlbui par valuri. Încercîndu-se, cu creste domoale. Dar linia seculară nu mai înalță pustiul lipsit de viață. Omul sovietic a adus și aici pulsația fierbinte a vieții, a muncii.

N-a trecut multă vreme de cînd o înghiștură de apă rece, potabilă era un lucru foarte rar. Astăzi, pe străzile nouului oraș se află zeci de chișori care vînd tot felul de răcoaloare.

Orașul Nebit-Dag, care a împlinit 8 ani, este tot

LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

Influența limbii ruse asupra limbii române actuale

Una dintre ideile de bază ale lingvisticii marxiste este aceea despre dezvoltarea limbii în strânsă legătură cu dezvoltarea societății. „Limba, spune I. V. Stalin, face parte din fenomenele sociale care acționează în tot timpul existenței societății. Ea se naște și se dezvoltă odată cu nașterea și dezvoltarea societății. Ea moare odată cu moartea societății. În afara societății nu există limbă. De aceea limba și legile ei de dezvoltare pot fi înțelese numai în cazul când sînt studiate în legătură indisolubilă cu istoria societății, cu istoria poporului cărui limbă aparține limba studiată și care este creatorul și purtătorul acestei limbi”.

Între dezvoltarea limbii și dezvoltarea societății există totuși o deosebire, în sensul că schimbările pe care le suferă limba sînt produse prin evoluții treptate, lente, fără salturi cu explozie, pe cînd transformările care au loc în viața societății sînt de clasă antagoniste se datorează revoluțiilor. „Limba, mai exact vocabularul ei, se află într-o schimbare aproape neîntreruptă. Dezvoltarea continuă a industriei și a agriculturii, a comerțului și a transporturilor, a tehnicii și a științei cere limbii completarea vocabularului cu cuvinte și expresii noi, necesare activității lor. Și limba, reflectînd nemijlocit aceste nevoi, își completează vocabularul cu cuvinte noi, își perfecționează structura e gramaticală” (I. V. Stalin). Justețea acestei idei se poate verifica urmărind istoria oricărei limbi.

Adevărul conținuț în ideea despre dezvoltarea limbii în legătură strînsă cu dezvoltarea societății ni-l confirmă și felul cum se produc schimbările în limba românească în momentul de față.

În muncă uriașă de construire a bazelor socialismului, republica noastră populară primește un neprețuit ajutor de la Uniunea Sovietică, prima țară socialistă din lume. Știința și tehnica înaintate ale acesteia călăuzesc pe cercetătorii științifici și pe tehnicienii din Republica Populară Română în munca lor teoretică și practică. Marea noastră aliată și prietenă ne trimite mașini, aparatele și instrumentele de care avem nevoie pentru a produce obiectele necesare ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru a perfecționa instalațiile noastre industriale, pentru a face instalații noi etc. Cărțile, publicațiile sovietice sînt studiate cu cel mai mare interes de către cercurii tot mai largi de oameni din țara noastră.

În aceste condiții este natural ca multe din cuvintele și sensurile noi care apar în vocabularul limbii noastre actuale să fie de origine rusească. Numeroase sînt, mai cu seamă, calcurile lingvistice: sub influența unor cuvinte rusești, capătă înțelesuri sau nuanțe semantice noi cuvintele românești corespunzătoare, parțial sinonime cu ele. Acest fenomen se produce cu atât mai ușor, cu cît, foarte adesea, cuvintele rusești în discuție sînt împrumutate latino-romane, existente, mai totdeauna, și în limba noastră. De asemenea se creează, tot după model rusec, multe cuvinte noi, prin mijloc, în general, necunoscute sau puțin cunoscute mai înainte și de aceea considerate, fără dreptate, false, ca „neconforme” cu sistemul limbii române.

Iată o serie de cuvinte a căror existență în vocabularul românesc actual se explică prin influența limbii ruse. Le grupează după domeniile de activitate cărora aparțin noțiunile respective și după cum avem a face cu împrumuturi propriu-zise, cu calcuri lingvistice sau cu formații noi.

1. **Împrumuturi.** Alături de cuvinte care desemnează noțiuni specifice rusești și sovietice, cum sînt, de pildă, artel, bolshevik, colhoz, comsomol, menșevic, narodnic, sovhoz etc., am împrumutat numeroase al-

Cărțile anilor ce vin

„Literaturala gazeta” publică un articol al locuitorului Ministerului Culturii al U.R.S.S., A. Nazarov, despre modul în care editurile vor răspunde cerințelor cititorului sovietic, precum și despre perspectivele editoriale în următorii ani. Astfel, în cursul anului viitor, Editura „Goslitizdat” va începe publicarea a douăsprezece noi culegeri de opere din clasicul rus și străin, după cum urmează: în douăsprezece volume, operele lui Vladimir Maiakovski, în cîte opt volume operele lui A. Herzen, ale lui G. Uspenski.

Semne de carte pentru volumele de opere ale lui Lev Tolstoi, A. Cehov, T. Șevcenko și A. Griboedov, ce vor apărea în anul viitor în U.R.S.S.

uzbece, kirghize, azerbaidjane, moldovene, tătare și ale altor literaturi. Va fi înfățișat larg tezaurul clasic al acestor literaturi: vor apărea „Hosnov și Șirin” de Nizami, operele lui T. Șevcenko, M. Koľubinski, Jan Rainis, Tammsaare, o culegere în trei volume din proza gruzină, poemul „Anotimpurile” al clasicului literaturii lituaniene Donelaițis, eposul eston „Kalevipoeg”, eposul karelo-fin „Kalevala” și altele.

„Goslitizdat” va publica și peste o sută de titluri de cărți ale scriitorilor din douăzeci de țări străine. Printre ele sînt opere ale lui H. K. Andersen, G. Boccaccio, E. Verhaeren, M. Vörsmarthy, Thomas Hardy, Ch. Dickens, Charles de Coster, A. Manzoni, N. Ienau, S. Petrii, J. Swift, George Sand, A. Chamisso, Mihai Eminescu și ale multor alora. Tirajul total al acestor cărți va fi de 12.800.000 exemplare. Putem afirma că numeroși clasici străini și-au găsit în U.R.S.S. o a doua patrie, unde sînt editați în tiraje mari.

Se va mări de aproape trei ori față de anul trecut tirajul operelor scriitorilor din țările orientale, vor fi editate în traducere cărțile clasice ale literaturii chineze și ale scriitorilor contemporani: Lu Sin, Go Mo-jo, Lao Șe, Ba Tzin, Pu Sun-lin, Cian Tian-l, Tu Fu și ale altora, precum

și culegeri din poezia veche chineză. „Goslitizdat” pregătește spre publicare operele scriitoarei coreene Kan Ghen E, o culegere din poezia coreeană, opere ale scriitorului indian Mulk Radj Anand, o culegere de fasmne indiene, romanele scriitorului turc Ali Sabahattin și ale scriitorului japonez Simadzaki Toson. Un loc deosebit îl ocupă în plan opere literare ale popoarelor slave. Se vor edita opere ale lui A. Mickewicz, I. Fudik, I. Hasek, T. Vlaiikov, G. Stamatov, o antologie a poeziei bulgare ș.a.

Planul pentru anul viitor acordă o mare însemnătate tematică lucrărilor de critică și de teorie a literaturii. Se prevede editarea unei serii de studii critico-biografice despre scriitorii literaturii ruse clasice, sovietice și străine. Vor apărea lucrări critice despre Blok, Maiakovski, Turghenev, Șolohov, Mickewicz, Schiller, monografiile istorico-literare, cercetări teoretice și culegeri din seria „Scriitorii ruși în critica rusă”. Va continua și editarea cărților în tiraje de masă, în toate domeniile literaturii: fiecare operă se va tipări în cîte 150.000—500.000 exemplare.

„Goslitizdat” va începe în anul ce vine să pregătească seria „Monumente ale criticii universale”. Pentru viitorii cinci ani se prevede publicarea unor ediții populare de cărți care vor expune în mod sistematic problemele de bază ale teoriei și metodei literaturii.

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sînt multe și mari, și, din această cauză, se traduce repede. Urmarea oarecum inevitabilă este imitarea nemotivată a unor construcții rusești, care pot fi relate în românește fără să li se schimbe cu nimic în-țelesul, prin echivalente conforme cu regulile structurii gramaticale a limbii noastre.

Deși face parte din structura gramaticală, care, la fel cu fondul principal de cuvinte, este foarte rezistentă la schimbări, sintaxa (și anume construcția frazei) se dovedește a fi, în general, destul de accesibilă la transfor-mări, din cauza că sistemul ei este mai puțin închețat, mai puțin rigid decît acela al morfologiei.

Din construcțiile sintactice noi, este bine să păstrăm numai pe acelea care îmbogățesc într-adevăr limba.

Acad. IORGU IORDAN

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sînt multe și mari, și, din această cauză, se traduce repede. Urmarea oarecum inevitabilă este imitarea nemotivată a unor construcții rusești, care pot fi relate în românește fără să li se schimbe cu nimic în-țelesul, prin echivalente conforme cu regulile structurii gramaticale a limbii noastre.

Deși face parte din structura gramaticală, care, la fel cu fondul principal de cuvinte, este foarte rezistentă la schimbări, sintaxa (și anume construcția frazei) se dovedește a fi, în general, destul de accesibilă la transfor-mări, din cauza că sistemul ei este mai puțin închețat, mai puțin rigid decît acela al morfologiei.

Din construcțiile sintactice noi, este bine să păstrăm numai pe acelea care îmbogățesc într-adevăr limba.

Acad. IORGU IORDAN

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sînt multe și mari, și, din această cauză, se traduce repede. Urmarea oarecum inevitabilă este imitarea nemotivată a unor construcții rusești, care pot fi relate în românește fără să li se schimbe cu nimic în-țelesul, prin echivalente conforme cu regulile structurii gramaticale a limbii noastre.

Deși face parte din structura gramaticală, care, la fel cu fondul principal de cuvinte, este foarte rezistentă la schimbări, sintaxa (și anume construcția frazei) se dovedește a fi, în general, destul de accesibilă la transfor-mări, din cauza că sistemul ei este mai puțin închețat, mai puțin rigid decît acela al morfologiei.

Din construcțiile sintactice noi, este bine să păstrăm numai pe acelea care îmbogățesc într-adevăr limba.

Acad. IORGU IORDAN

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sînt multe și mari, și, din această cauză, se traduce repede. Urmarea oarecum inevitabilă este imitarea nemotivată a unor construcții rusești, care pot fi relate în românește fără să li se schimbe cu nimic în-țelesul, prin echivalente conforme cu regulile structurii gramaticale a limbii noastre.

Deși face parte din structura gramaticală, care, la fel cu fondul principal de cuvinte, este foarte rezistentă la schimbări, sintaxa (și anume construcția frazei) se dovedește a fi, în general, destul de accesibilă la transfor-mări, din cauza că sistemul ei este mai puțin închețat, mai puțin rigid decît acela al morfologiei.

Din construcțiile sintactice noi, este bine să păstrăm numai pe acelea care îmbogățesc într-adevăr limba.

Acad. IORGU IORDAN

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sînt multe și mari, și, din această cauză, se traduce repede. Urmarea oarecum inevitabilă este imitarea nemotivată a unor construcții rusești, care pot fi relate în românește fără să li se schimbe cu nimic în-țelesul, prin echivalente conforme cu regulile structurii gramaticale a limbii noastre.

Deși face parte din structura gramaticală, care, la fel cu fondul principal de cuvinte, este foarte rezistentă la schimbări, sintaxa (și anume construcția frazei) se dovedește a fi, în general, destul de accesibilă la transfor-mări, din cauza că sistemul ei este mai puțin închețat, mai puțin rigid decît acela al morfologiei.

Din construcțiile sintactice noi, este bine să păstrăm numai pe acelea care îmbogățesc într-adevăr limba.

Acad. IORGU IORDAN

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sînt multe și mari, și, din această cauză, se traduce repede. Urmarea oarecum inevitabilă este imitarea nemotivată a unor construcții rusești, care pot fi relate în românește fără să li se schimbe cu nimic în-țelesul, prin echivalente conforme cu regulile structurii gramaticale a limbii noastre.

Deși face parte din structura gramaticală, care, la fel cu fondul principal de cuvinte, este foarte rezistentă la schimbări, sintaxa (și anume construcția frazei) se dovedește a fi, în general, destul de accesibilă la transfor-mări, din cauza că sistemul ei este mai puțin închețat, mai puțin rigid decît acela al morfologiei.

Din construcțiile sintactice noi, este bine să păstrăm numai pe acelea care îmbogățesc într-adevăr limba.

Acad. IORGU IORDAN

colectivă (adică gospodăria agricolă colectivă, cu deriyatul colectivizat „membru al unei colective”); cotitură (cf. „Anul marii cotituri”); critică (și auto-critică); defășurament (de avangardă); emerit (artist, maestru, medic, învățător emerit al R.P.R.); împăciuito-rism (și împăciuitoarism); întovărășire (agricolă) și întovărășit („membru al unei întovărășiri agricole”); miliție; normă (de muncă: a depăși norma etc., cu o familie relativ bogată: a norma normator ș.a.); a popula-riza (pe frunțași în munca etc.); principiaț (și principialitate); punct de agitație; raționa-liza (re) și raționalizator; sarcină; virf (virfurile burgheziei); producție de virf; cel mai înalt virf de producție atins în cursul anului).

III. **Formații noi.** Sub influența limbii ruse a apărut un mijloc necunoscut mai înainte de a forma cuvinte noi și totodată s-a dezvoltat, în măsură maximă, un procedeu mai vechi, dar foarte rar folosit până la 23 August 1944. Cel dintîi constă în crearea unui cuvînt din silabele inițiale ale elementelor sau ale unora dintre elementele grupului sintactic care desemnează noțiunea respectivă. Au servit ca model rus. kolhoz (din kollektivnoe hozozistvo „economie sau gospo-dărie colectivă”) ș.a. De ex.: Aprozar (societatea pentru aprovizionarea cu zarzavat); Centrofarm (societatea centrală pentru exploatarea produselor farmaceutice); Goscol (gospodărie agricolă colectivă); Gosstat (gospo-dărie agricolă de stat) etc. Foarte interesant este, spre exemplu, aprozar, prin faptul că, din cauza numărului mare al întreprinderilor respective, numele lor, creat în felul arătat aici, a putut căpăta formă de plural (aprozaruri), iar apoi și formă articu-lată (aprozarul nr. 5), ceea ce a dus la asimilarea lor deplină cu substantivele, aș zice propriu zise, ale limbii noastre.

Al doilea mijloc de a forma cuvinte noi, adică substantive noi, constă în citirea în-tre-melurile literare ale titlurilor unei instituții, întreprinderi, organizații etc., redată în scris, pentru a economisi timpul și spațiul, prin li-terele inițiale ale fiecărui cuvînt care intră în alcătuirea ei. De ex.: R.P.R., U.R.S.S., P.M.R., U.T.M., C.G.S., etc.

La începutul prezentului articol am afirmat că nu numai vocabularul, ci și sintaxa, deși într-o măsură mult mai mică, suferă influen-țe din partea limbii ruse. Și pentru epoci mai vechi din istoria limbii noastre se pot cita exemple similare, datorite, în primul rînd, traducerilor. Mă gândesc la textele religioase ale sec. XVI-lea traduse din slavonește, care sînt pline de transpuneri literale, adică cuvînt cu cuvînt, ale construcțiilor sin-tactice din original.

Astăzi, se traduc în românește lucrări științifice și tehnice, opere literare și ideologice etc. rusești, de care avem nevoie pentru a duce în cele mai bune condiții munca noastră de construire a bazelor socialismului. Ca totdeauna, la începuturile unei activități de acest fel, se traduce mult, fiindcă necesitățile sî

Viața A. R. L. U. S.

Mai aproape de problemele producției!

Ajutorul multilateral pe care ni l-a acordat și ni-l acordă nemulțumită Uniunea Sovietică a făcut ca țara noastră, socotită în trecut o țară „aminamente agricolă” — ca urmare a aservirii economice față de țările imperialiste — să-și poată dezvolta în scurt timp o industrie proprie. Dacă astăzi putem produce utilaje petroliere, mașini și aparatură electrică, dacă astăzi agricultura noastră poate fi înzestrată cu mașinile și uneltele necesare, aceasta se datorează sprijinului dat de către U.R.S.S., care pe lângă materia primă și utilajele ce ni le trimite, ne-a pus la dispoziție toată experiența sa tehnică, ajutându-ne să evităm astfel multe din greșelile inerente începutului.

În popularizarea bogatei experiențe acumulate de poporul sovietic în fărâșirea și dezvoltarea industriei socialiste, a cercetărilor științifice și tehnicii sovietice, a noilor metode inițiate de entuziaștii constructori ai comunismului, un rol de seamă revine A.R.L.U.S.-ului. Cercurile A.R.L.U.S. din întreprinderi sînt chemate, ca, alături de celelalte organizații de masă, să răspundă într-o măsură din ce în ce mai mare cerințelor pe care le ridică problemele producției, făcînd cunoscută colectivelor de muncitori și tehnicieni minunatele exemple ale muncii însuflețite ce pulsează în întreprinderile sovietice, punîndu-le la îndemînă documentația tehnică sovietică, de care aceștia au așteptat.

Am avut prilejul să particip la o seamă de manifestări ce au avut loc în întreprinderi în cadrul „Zilelor tehnicii sovietice” organizate în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice. Aceste manifestări au constituit o bună ocazie de a ne însuși prețioase învățăminte pentru activitatea noastră viitoare. Și aceasta se datorează tocmai faptului că, în organizarea acțiunilor din „Zilele tehnicii sovietice”, birourile cercurilor au participat activ, dînd dovadă de inițiativă creatoare. În această perioadă acțiunile ieșiseră oarecum din cadrul „general” în care se menține de obicei activitatea cercurilor, fiind mult mai apropiate de preocupările specifice fiecărei întreprinderi.

Aș aminti, dintre acestea, consfătuirile de producție, urmate de demonstrații practice, în legătură cu aplicarea metodei Kolesov, organizate la Complexul „Grivița Roșie”; conferința ținută la fabrica textilă „Grivița”, care releva ajutorul primit de întreprindere din partea Uniunii Sovietice, în special în ceea ce privește înzestrarea cu utilaje și mașini moderne.

S-ar mai putea vorbi și despre recenzii unor cărți tehnice sovietice, cum a fost, de pildă, recenzia cărții „Lupta împotriva neregularităților în filatura de bumbac”, organizată la „Filatura-Dacia”, sau despre expunerile asupra realizărilor tehnicii sovietice făcute de ingineri și tehnicieni de la „Energotrust-1”, care au studiat în U.R.S.S. ș.a.

Îată ce ne îndreptățeste să afirmăm că există nenumărate posibilități ca activitatea cercurilor noastre din întreprinderi să devină mai vie, mai cuprinzătoare. Pentru aceasta, membrii comitetului raional au datoriat să promoveze în mai mare măsură inițiativa birourilor de cercuri, să le îndrume spre realizarea unei colaborări stricte cu cercurile A.S.I.T. și cabinetele tehnice ale întreprinderilor, ceea ce le va da puțință să cunoască îndeaproape problemele importante ale producției, în

Ing. VICTOR CĂLIN
membru în comitetul raional
A.R.L.U.S. „Grivița Roșie”
București

noastre specifice și este lipsită de perspective. Am avut prilejul să particip la o seamă de manifestări ce au avut loc în întreprinderi în cadrul „Zilelor tehnicii sovietice” organizate în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice. Aceste manifestări au constituit o bună ocazie de a ne însuși prețioase învățăminte pentru activitatea noastră viitoare. Și aceasta se datorează tocmai faptului că, în organizarea acțiunilor din „Zilele tehnicii sovietice”, birourile cercurilor au participat activ, dînd dovadă de inițiativă creatoare. În această perioadă acțiunile ieșiseră oarecum din cadrul „general” în care se menține de obicei activitatea cercurilor, fiind mult mai apropiate de preocupările specifice fiecărei întreprinderi.

Aș aminti, dintre acestea, consfătuirile de producție, urmate de demonstrații practice, în legătură cu aplicarea metodei Kolesov, organizate la Complexul „Grivița Roșie”; conferința ținută la fabrica textilă „Grivița”, care releva ajutorul primit de întreprindere din partea Uniunii Sovietice, în special în ceea ce privește înzestrarea cu utilaje și mașini moderne. S-ar mai putea vorbi și despre recenzii unor cărți tehnice sovietice, cum a fost, de pildă, recenzia cărții „Lupta împotriva neregularităților în filatura de bumbac”, organizată la „Filatura-Dacia”, sau despre expunerile asupra realizărilor tehnicii sovietice făcute de ingineri și tehnicieni de la „Energotrust-1”, care au studiat în U.R.S.S. ș.a.

Îată ce ne îndreptățeste să afirmăm că există nenumărate posibilități ca activitatea cercurilor noastre din întreprinderi să devină mai vie, mai cuprinzătoare. Pentru aceasta, membrii comitetului raional au datoriat să promoveze în mai mare măsură inițiativa birourilor de cercuri, să le îndrume spre realizarea unei colaborări stricte cu cercurile A.S.I.T. și cabinetele tehnice ale întreprinderilor, ceea ce le va da puțință să cunoască îndeaproape problemele importante ale producției, în

Un curs cu activitate merituoașă

În fiecare miercuri după terminarea schimbului, la clubul fabricii de jucării „Pionierul” din Botșani se adună cei 17 elevi ai cursului popular de limba rusă, ciclul II.

Pină la începerea orei de curs, elevii repetă lecția, își corectează temele pregătite acasă sau scriu la tablă scurte propoziții, în care aplică regulile gramaticale învățate. Tov. Gross, responsabilă cursului, își notează absențele. Sosește și profesora, tov. Gonciman. Ora de curs începe cu citirea lecției pe care elevii au avut-o de pregătit acasă.

Citește lovarășă Elena Munteanu. Profesora își îndrumă elevii să citească rar, pentru a putea urmări pronunțarea cuvintelor. Elena Munteanu citește bine și pronunță clar și corect cuvintele.

Fiecare dintre elevi citește câte un pasaj din lecție. Apoi, profesora le dă câteva propoziții în limba română pe care ei le vor traduce în limba rusă.

În sală domnește o atmosferă plină de vioiciune. Aplecați deasupra caietelor elevii își dau silința să traducă bine.

sprijinul cărora să-și îndrepte activitatea.

Să ne referim, de pildă, la întreprinderea „Filatura-Dacia”. În momentul actual, există acolo o largă preocupare pentru introducerea metodei sovietice Kovaliov — de extindere a experienței muncitorilor frunțași. În colaborare cu cabinetul tehnic, cercul A.R.L.U.S. din această întreprindere poate iniția o serie de acțiuni menite să aducă la cunoștința muncitorilor și tehnicienilor importanța aplicării metodei Kovaliov, împărțîndu-le experiența unor fabrici similare din Uniunea Sovietică în care se aplică această metodă, precum și rezultatele obținute. Acest lucru poate fi realizat prin organizarea unor convorbiri pe secții, prin publicarea unor articole la gazeta de perete a întreprinderii etc.

Un sprijin asemănător poate da cercul de la „Filatura-Dacia” și în extinderea metodei de control tehnic sovietic, la flajere și ringuri, popularizînd rolul acestor metode în îmbunătățirea calității firelor.

La Complexul „Grivița Roșie”, cercurile A.R.L.U.S. ar putea contribui, de pildă, la extinderea aplicării sistemului de lucru inițiat de strungarul sovietic V. Seminski, lămurind muncitorilor fazele pe care le implică acest sistem, vorbindu-le despre rezultatele la care au ajuns muncitorii ce-l aplică, ori punîndu-le la dispoziție material documentar adecvat etc.

Acestea sînt numai cîteva din problemele ce preocupă colectivele întreprinderilor. Desigur că și cercurile din ramura feroviară și cele din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum, au posibilitatea și datorită să-și axeze în mai mare măsură activitatea pe problemele ce le ridică procesul de producție din întreprindere respectivă.

În popularizarea experienței sovietice, cercurile trebuie să antreneze oameni dintr-o mai mare competență — tehnicieni, ingineri, muncitori frunțași în aplicarea metodelor sovietice.

După cum am mai arătat, posibilități de activizare a cercurilor din întreprinderi sînt nenumărate. Totul depinde de felul în care comitetul raional va ști să-și atragă un larg activ obștesc și să desfășoare îndrumarea eficientă a muncii cercurilor.

— Uite că nu-mi aduc aminte cum se spune în rusește „au invins” rostește cineva.

— „Pobedili!” — răspunde în grabă Maria Dohotaru, fără a-și ridica privirea din caiet.

Profesoara se apropie de Olga Ivanov, o elevă care întîmpină de obicei mai multe greutăți în însușirea lecțiilor. În timp ce ceilalți elevi își scriu traducerea, profesoara o pune să citească lecția și o ajută să lălmăcească cuvintele necunoscute.

— Am terminat, tovarășă profesora, anunță cu satisfacție Fany Gross. Îmi puteți controla caietul.

După ce controlează pe rînd caietele, atrăgînd atenția elevilor asupra greșelilor constatate, profesora poartă cu ei conversații ușoare în limba rusă, pe baza cuvintelor învățate în ultima lecție.

Explicînd în continuare lecția nouă, profesora indică elevilor exercițiile de traducere și de gramatică pe care le vor face acasă.

Timpul s-a scurs pe nesimțite. Lecția a luat sfîrșit. Elevii o pornesc spre casă.

I. JUMUGA

Experiența sovietică — sprijin prețios pentru mărirea producției la culturile tehnice

GH. PRICOP

director general adjunct
în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

În România burghezo-moșierească, agricultura era atît de înapoată, uneltele trebuiau și întreținerea culturilor atît de primitive și îngrășămintele organice și minerale atît de puțin cunoscute, încît nici vorbă nu putea fi de un sistem rațional de cultură a pămîntului, de îmbinare justă a tuturor culturilor agricole. Producția agricolă avea un caracter exclusiv cerealier. Producția era mică, iar calitatea culturilor, inferioară. În majoritatea regiunilor țării noastre, la baza agriculturii stăteau două culturi: grîul de toamnă și porumbul, care se succedau.

Deși atît de importante ca materie primă pentru industria alimentară și industria bunurilor de larg consum, plantele tehnice au fost mult neglijate în trecut. Plantele oleaginoase, textile și industriale erau necunoscute în multe regiuni iar suprafața globală pe care o ocupau pe întreaga țară era foarte redusă.

Regimul de democrație populară a deschis largi perspective pentru dezvoltarea agriculturii, care se reconstruiește pe baze socialiste. Gradul de mecanizare a agriculturii crește pe zi ce trece. În unitățile agricole de stat, și în special în S.M.T.-uri, crește numărul de tractoare, combine, secerători-legători, semănători, cultivatoare, pluguri polibrăzdate etc.

Mărește cuceririle ale agriculturii sovietice constituie un permanent îndrumar în lupta pe care partidul și guvernul nostru o duc pentru ridicarea nivelului agriculturii. Folosirea în mod creator a științei și cuceririlor înaintate ale cercetătorilor sovietici din domeniul agriculturii, a experienței colhoznicilor și lucrătorilor din sovhozuri și stațiunile de mașini și tractoare din Uniunea Sovietică constituie un sprijin prețios în lupta poporului muncitor din țara noastră pentru lichidarea rămînelor în urmă a agriculturii și dezvoltarea tuturor ramurilor agricole.

Studierea și însușirea biologiei microrganismelor de către oamenii noștri de știință a

permis extinderea zonei de cultură a diferitelor plante, precum și introducerea în cultură de noi plante, printre care se numără și plantele tehnice. Suprafețele ocupate de aceste plante au crescut simțitor, dar producția lor globală este încă mică. Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani acordă o atenție deosebită mării producției la culturile tehnice.

Astfel, Proiectul de Directive prevede ca producția globală la principalele culturi tehnice să crească în următorii 2—3 ani pînă la: 100.000 t bumbac neegnat; 57.000 t paie; cînepa de fuor 240.000 t; paie; floarea soarelui 430.000 t; inul de ulei 19.000 t; soia 25.000 t; rapița 19.000 t; tutunul 27.000 t; ricinul 6.000 t; cicoarea 40.000 t. De asemenea, Proiectul de Directive prevede ca producțiile medii la diferitele plante tehnice să crească pînă la cel puțin: 600 kg bumbac neegnat; 57.000 t paie; cînepa 3.500 kg paie; floarea soarelui 1050 kg; inul de ulei 700 kg semințe; cicoarea 12.500 kg rădăcini.

În mărirea producției medii și globale, are rol hotărîtor folosirea metodelor superioare sovietice atît la însămînțare, cît și la întreținerea culturilor și la recoltarea plantelor.

Unele gospodării de stat și colective au obținut roade însemnate, folosind înaintate metode sovietice. Astfel, aplicînd metodele agrotehnice ca: gnoitul terenului, tăvălugitul terenului după însămînțare și făcînd patru prașile, gospodăria agricolă colectivă din comuna Dorobanți, regiunea Arad a obținut în acest an 31.200 kg sfe-

La Moscova s-a desfășurat conferința

națională a constructorilor. Conducătorii ai marilor șantiere și zidari, arhitecți și excavatoriști, președinții de soviete locale din orașele în construcție și conducătorii ai industriei materialelor de construcție, betonisti și activiști de partid de la noile construcții — cei mai buni reprezentanți ai înflăcăratei și eroice generații de multe milioane de constructori ai Statului Sovietic — s-au adunat în Capitală. Ei s-au întîlnit ca să facă schimb de experiență, să descopere neajunsurile muncii, să găsească împreună cele mai bune căi de progres continuu și să asculte, să simtă cu mintea și cu inima noile și mărețele perspective ale construcțiilor pentru binele poporului, concepute de partid și guvern. Perspectivele muncii pașnice sînt uriașe și nespus de îmbucurătoare.

Profesia de constructor se bucură în țara noastră de dragostea și respectul tuturor. Dacă am arunca o privire peste ani și am urmări de cînd a început să se vorbească despre constructorul sovietic, unde a apărut și s-a dezvoltat acest tip de om (căci e vorba de un tip, un tip sovietic foarte original și specific), memoria ne va purta spre primii ani ai Puterii Sovietice și ne vom aminti de primele „subotnice” și „voskresnice” comuniste, cînd, în condițiile dezorganizării încă necurmate, o mîna de entuziaști restaurau atelierele și căile ferate; ne vom aminti cum Pavel Korciahin, împreună cu cosmopolistii... Da, tocmai acestea sînt cele dinți detașamente de constructori care, cu ajutorul întregului popor, au construit apoi tot ce avem noi astăzi — căi ferate și furnale înalte, mii de uzine, fabrici și mine, canale irigașe și minunate orașe noi. Tocmai ei au fost precursorii, pentru că în muncă lor, deși de o simplitate primitivă și lipsită de orice fel de tehnică, exista ceea ce este principal și caracteristic pentru constructorii sovietici — însuflețirea care transformă munca într-o chestiune de onoare.

Într-o zi, nu de mult, am vizitat hidrocentrala „Lenin” de la Volhov, — glorioasă hidrocentrală care a fost prima construcție de mari proporții a Țării Sovietice. Copilăria generației mele este legată atît de indolisul de „Volhovstroii” leninist, înclt în toată ziua aceea reveneam iarăși și iarăși la stațiunea și nu-mi puteam desprinde privirea de la ferestrele înalte și arcuite ale sălii de mașini, de

O clădire înaltă din Moscova, în construcție

VERA KETLINSKAIA

la oglinda netedă a biefului amonte și de la torentul de spumă din josul digului deversor... Și stațiunea electrică și barajul mi se păreau mici — pentru că azi avem stațiunile electrice de pe Nipru, de la Mingheciur și multe altele.

Am în față un volum gros, cu coperte roase, de buletine editate de „Volhovstroii” în anii 1925 și 1926. Tabele, formule, cifre, desene; pe alocuri, fotografii... Sînt niște buletine tehnice de specialitate, dar azi răsfoiești cu emoție aceste foi cu marginile îngălbenite, deoarece din ele renasc acele vremi îndepărtate. Și cit e de instructiv să-ți amintești de acele vremi în zilele noastre, cînd se lucrează cu metode industriale și cu mașini, cînd nu te mai pot uimi nici un fel de macarale și excavatoare puternice! Mai de mult, era așa: „betonul se transporta în roabe pe o punte provizorie... La eluze, roabele erau trase în sus, pe scări mobile, cu niște crlîge...” „Pe punte, a fost organizată tracțiunea cu cai, iar la peretele eluzei a rămas tracțiunea manuală...” Sau iată două cifre din perioada cînd se desfășurau mari lucrări de terasament: în mai 1924, au fost săpăți cu excavatoarele 2.069,2 stînjeni cubi de pămînt și pe cale manuală, 1.372,7 stînjeni cubi.

Trebue să ai o imagine clară a situației grele a liniei Republicii Sovietice, care era încercată de fronturi și de blocada economică, pentru ca să poți prețui măreția modestului număr de 270 de oameni care au început să construiască noua hidrocentrală, în zăbuciumat în 1919. Iar reducerea numărului de muncitori după anul de cîntărire 1924 are înfeșul victorios că volumul principal de lucrări se executase, iar construcția se apropia de sfîrșit.

Toate acestea ni se par foarte departe de complexe sarcini de azi, însă ele îți aduc în minte atîtă comunicare din buletinele Volhovstroii-ului: în 1925, prima construcție leninistă a fost vizitată în decurs de nouă luni de 30.853 de excursioniști, veniți din Leningrad și Moscova, din Turkestan și Ucraina, din Belorusia și din Orientul Îndepărtat. Muncitori, ostași din Armata Roșie și din Flota Roșie, ingineri și activiști de partid, studenți și elevi priveau cu nesăț construcția și se bucurau de ea în înviator. Era suflul socialismului, educarea rapidă a țării, maturizarea a celui spirit creator care, după trei-patru ani, s-a intruchipat în fațete eroice ale primului plan cincinal, în întrecerea socialistă a milioanele de constructori ai Unalmsk-ului și Dneprostroi-ului, Komsomolsk-ului și Amur și Turksbului, ai Uzinei de Tractoare din Staingrad și ai Magnitkăi...

Noi avem astăzi milioane de cadre de constructori. Constructorii de profesie, ale căror biografii se configurează în etapele construcției noastre și se desăvîrșesc pe șantierul în necontenită succesiune — la Circic, apoi la Zaporojie, apoi pe Volga. Termină munca aici și pleacă să înceapă aceeași muncă pe alt șantier, iar acolo află de o

sarcină nouă, și mai serioasă și lucrează

de zor ca să sîrșească, să nu întîrzie... Iar cînd gloria vestește întregii țări noile frunțașilor, conducătorilor și inovatorilor, deschizători de noi drumuri și de noi posibilități prin tehnica și măiestria lor, — cum e cazul maestrului A. Duvanej, al cunoscutului zidar I. Sirkov, din Moscova, al excavatoristului G. Maleev din Dneprodzerjinsk, al zidarului A. Belov din trusul Magnitostroi și al multor altora — fațete lor ajung pildă pentru toți constructorii, iar gloria personală îi cheamă să-și perfecționeze metodele de muncă, să introducă noul pretutindeni și să lupte, să lupte neobosiți pentru ca realizările lor să devină bun al tuturor și să împingă înainte construcțiile atît la locul lor de muncă cît și în toate colțurile țării.

Cînd călătorești prin țara noastră cu trenul sau cu avionul, privirea îți sînt izbitoare de o trasătură caracteristică generală ce o regăsești în tablouri care se schimbă necontenit: pretutindeni se văd construcții — mari sau mici. Trece pe lângă un sat sau o haltă; vezi numai dect schelele unei case de locuit sau ale unei ferme, vezi ateliere sau depozite în construcție... Iată un orașel: nu e prea mare, dar peste casele lui se ridică prăgii de macarale, iar pe străzi grăbesc autocamioane cu soinduri, ciment sau cărămidă; și acolo se construiește ceva... Iar dacă îți se întîmplă să te întorci — să zicem, după un an — într-un oraș prin care ai mai fost, neapărat nu vei mai cunoaște unele locuri: ici s-au înălțat corpurile unei uzine, colo a crescut clădirea unei școli noi sau s-a croit o stradă întreagă; ici vezi case în construcție, iar dincolo altele în care își sărbătoresc mutarea noii locatari...

Aceste cîteva impresii ne amintesc că întreaga noastră patrie este un gigantîc șantier de construcție deschis cu 37 de ani în urmă și care cu fiecare an a luat proporții din ce în ce mai mari. Iar cînd privești mai adînc și pătrunzi în esența acestei construcții care s-a întins pe o suprafață de 22.000.000 kilometri pătrați, vezi clar și alt fapt: că nu au crescut numai proporțiile, ci s-au schimbat radical și metodele de construcție. Construcțiile de azi sînt utilitate din belșug ur mijloace tehnice puternice, sînt înzestrate cu cadre experimentate de proiectanți, mecanizatori, tehnologi și organizatori ai producției; ele au devenit industrie.

Și cît de repede crește această industrie, cîte cerințe noi are!

Acum patru ani, admiram într-un oraș din Ucraina, înălțat în jurul unei importante uzine, metoda benzii rulante în construcția caselor de locuit cu două etaje. M-a captivat exactitatea și rapiditatea cu care brigăzile de muncitori își executau succesiv munca — una puneau fundamentul, alta monta pereții și a treia întindea acoperișul... Căsuțele creșteau în urma lor vîzînd cu ochii, cu cerdacuri, grădinițe și poduri la porțile...

Acum, a sosit timpul cînd construcția de locuințe va fi mai extinsă, accelerată și îmbunătățită calitativ nu numai în orașe, ci și în colhozuri și sovhozuri. Dîspunînd de o industrie puternică de construcții, folosind pe deplin posibilitățile pe care ni le dă planificarea socialistă, noi putem și sîntem datori să ridicăm construcția pe o treaptă nouă, mai înaltă în ceea ce privește organizarea muncii, aprovizionarea cu materiale și mecanisme și crearea de condiții optime pentru armata de multe milioane de constructori. Iar ca să se construiască trebuie să fie și confortabile și plăcute la vedere.

Constructorii din întreaga țară au o experiență bogată. Știu ce au făcut și ce vor face în viitor și sînt pregătiți să-și însușească tot ce e valoros, iar minile lor harnice sînt gata să primească orice sarcină. Minile lor sînt mîini de nădejde, în stare să ducă sarcinile la bun sfîrșit.

le, este opera regimului de democrație populară. Pentru rezolvarea științifică a problemelor legate de agrotehnica culturii bumbacului, pentru folosirea cu maximum de randament a îngrășămintelor minerale și crearea de noi soiuri adaptate condițiilor de la noi din țară — soiuri cu o perioadă de vegetație mai scurtă și cu o calitate superioară a fibrelor — ca și pentru producerea semînelor selecționate, în anul 1950 a fost înființată la Brînceni, raionul Alexandria, o stațiune experimentală pentru cultura bumbacului.

În cultura bumbacului, la noi se aplică astăzi cu succes metode agrotehnice, ca: introducerea culturii bumbacului în asolamentul cu ierburii perene, mecanizarea lucrărilor de pregătire a solului, a semănării, a întreținerii culturilor și recoltării, aplicarea îngrășămintelor granulare, ciupitul și cîrîitul bumbacului. De asemenea, pentru producerea semînelor selecționate și crearea de noi soiuri, se folosesc încrucișarea în interiorul soiului și libera încrucișare între soiuri, după metodele elaborate de acad. T. D. Lisenko.

Folosînd metodele sovietice atît la semănare cît și la întreținerea culturii, executînd opt prașile, ciupînd și cîrîtînd suplimentar bumbacul, gospodăria agricolă de stat Chirnoji din regiunea București a obținut o producție medie de 1.850 kg la ha de pe o suprafață de 150 ha; recolte mari au obținut și gospodăria agricolă colectivă Conțești din raionul Zimnicea — 1.100 kg la ha de pe o suprafață de 32 hectare — și întovărășirea agricolă „I. C. Frimu” din raionul Lehliu — 750 kg la ha — ș.a.

O importanță mare se acordă în țara noastră și culturii cîniei. La această cultură, se pot obține producții mari, așa cum au dovedit-o colectivitățile din Berveni, regiunea Baia Mare, care au realizat o producție medie de 6.419 kg la ha, de pe o suprafață de 260 ha, cultivate cu cînepa pentru fuor. Pentru producția totală de 1.740.889 kg ei au obținut 3.165.602 lei, 2.090 kg bumbac fire și 31.000 m. țesături.

Aplicînd metode înaintate la cultivarea inului de fuor, se pot obține recolte bo-

Din activitatea de zi cu zi

BUZAU

Cu multă nerăbdare au așteptat elevii liceului de băieți din orașul Buzău seara literară organizată de cercul A.R.L.U.S. La colțul roșu, unde se desfășoară de obicei manifestările se aflau peste 120 elevi. După cuvîntul de deschidere rostit de prof. Gheorghe Olaru, președintele cercului A.R.L.U.S., elevii Ion Mocanu și Viorel Gerota, din clasa X-a, au citit fragmente din „Suflete moarte” de Gogol și „Cum a îndestulat un țărăn do general” de Saltykov-Șcedrin. A urmat un program artistic prezentat de ansamblul de cîntec și dansuri al liceului.

FILIAȘI

În raionul Filași, cercurile A.R.L.U.S. și-au propus să desfășoare o activitate mai susținută de popularizare a Uniunii Sovietice. La G.A.S. Filași, în gospodăriile colective din Ploșor și Cotofeni din fața, cercurile A.R.L.U.S. vor ține conferințe pe tema „Muncile de iarnă în colhozuri”. Cercurile de la S.M.T. Filași și Bibești vor populariza în această perioadă, prin conferințe și articole la gazeta de perete, metoda sovietică Bugacev — de reparare a mașinilor și uneltele pe ansamble. În cercurile din stațiunile C.P.R. se vor prelucra teze cu privire la dezvoltarea transportului feroviar în U.R.S.S. în cel de al 5-lea plan cincinal.

OLTEȚU

În comunele Căpreni, Stoina, Melinești, Negoiești, Murgușu ș. a. din raionul Amara-dia, cercurile A.R.L.U.S. organizează la căminele culturale jurnale de actualități sovietice pe teme: lupta Uniunii Sovietice pentru pace și securitate colectivă; ajutorul acordat de U.R.S.S. dezvoltării agriculturii în patria noastră; noile realizări ale colhoznicilor, etc.

În această perioadă, cercurile din comunele Negoiești și Murgușu vor organiza prezentarea romanelor sovietice „Patria” de A. Karavaev și „Însămînțarea unui partizan” de P. Ignatov.

TG. JIU

Cercurile de la fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu” și fabrica de țigărele din Tg. Jiu și-au propus să contribuie la extinderea aplicării metodelor sovietice Ciutkîh și Vorosin, prin organizarea unor convorbiri la locul de producție asupra acestor metode. La fabrica textilă din Tg. Jiu va avea loc o conferință cu tema: „Rezultatele obținute în producție prin folosirea tehnicii sovietice”.

TG. NEAMȚ

Cercurile A.R.L.U.S. de la sate folosesc metode variate pentru popularizarea și răspîndirea cărții agrotehnice.

În comuna Agapia, biroul cercului „A.R.L.U.S. în colaborare cu conducerea birourii sătești, a organizat brigăzi pentru difuzarea cărții. Din aceste colective fac parte cei mai buni elevii și membrii din activitate obștesc ai cercului A.R.L.U.S.

Brosurile editate de Consiliul General A.R.L.U.S. care tratează probleme din experiența agriculturii sovietice, sînt studiate cu interes de colectivitățile și țărani muncitori din Corbanca, Cercul A.R.L.U.S. din comuna organizează cu regularitate, recenzii și discuții pe marginea acestor broșuri. În această lună au fost discutate broșuri ce tratează îngrijirea pomilor, creșterea vitelor ș. a.

O contribuție importantă la cauza asigurării păcii

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care s-a încheiat lucrările la 2 decembrie la Moscova, se află în centrul atenției tuturor popoarelor. Pe bună dreptate, oamenii simpli consideră această conferință drept un eveniment de mare însemnătate istorică, de o importanță excepțională pentru cauza păcii.

Rezultatele lucrărilor conferinței snt expuse în Declarația guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Române, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

Astăzi Europa este amenințată de o primejdie serioasă. Puterile occidentale încearcă să grăbească restabilirea militarismului german — dusmanul de moarte al popoarelor europene. În acest scop cercurile agresive fac tot ce pot ca, în termenul cel mai scurt acordurile de la Paris să fie ratificate.

După cum se subliniază în Declarația comună, guvernele statelor participante la conferință consideră necesar să atragă atenția tuturor statelor europene asupra faptului că ratificarea acordurilor de la Paris va determina o agravare serioasă a situației internaționale din Europa. Acest avertisment serios este cu atât mai oportun cu cât numai un orb nu poate să vadă catastrofele conștințe spre care duc acordurile de la Paris. Ele nu pot crea decât noi obstacole, și mai mari, în calea rezolvării problemei germane. În calea restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat. Aceste acorduri dau mână liberă militarismului și revanșardismului german, mărind primejdia care amenință securitatea popoarelor din Europa.

Acordurile de la Paris s'nt într-o flagrantă contradicție cu toate acele posibilități de micșorare continuă a încordării internaționale care s-au conturat în ultimul timp. Faptul că, local în acest moment, cercurile guvernante ale unci țări frățești de democrație populară dispun de suficiente forțe pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor statelor lor, pentru a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni. Și glasul lor puternic răsună în cuvintele de încheiere ale Declarației:

„Popoarele noastre au încredere în forțele lor, în resursele lor nepuizabile. Niciodată încă forțele păcii și socialismului nu au fost atât de puternice și atât de unite ca acum. Orice încercări de agresiune, de dezlănțuire a unui război și de turbare a vieții pașnice a popoarelor noastre se vor izbi de o ripostă zdrobitoare. Și atunci popoarele noastre, biruindu-se pe simpatia și sprijinul celorlalte popoare, vor face tot ce le va sta în putință pentru a zdrobi forțele agresivității și pentru triumful cauzei noastre drepte”.

În Declarația adoptată este exprimată voința de nestămutat de a apăra marea cauză a păcii, de a asigura pacea și securitatea tuturor popoarelor europene. Acest fel măreț corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, intereselor tuturor popoarelor. Iată de ce lucrările Conferinței și rezultatele ei s-au bucurat, după cum vededesc ecourile din presă, de caldă aprobare a tuturor oamenilor cinstiți de pe întregul glob.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa și-a încheiat lucrările îndreptându-se pe deplin speranțele popoarelor care protestează cu hotărâre împotriva renvierii militarismului german, care sînt dornice de pace și cer crearea unui sistem de securitate colectivă. Hotărârile Conferinței contribuie la unirea continuă a tuturor forțelor iubitoare de pace. Ele însușesc sutele de milioane de oameni în lupta lor tot mai hotărâtă împotriva amenințării războiului, pentru securitatea popoarelor.

Oamenii sovietici salută lucrările încununate de succes ale Conferinței. La mitingurile și adunările ce se desfășoară, răsună glasul de protest împotriva unei teribile ofenzive împotriva securității și rezultatelor ei s-au bucurat, după cum vededesc ecourile din presă, de caldă aprobare a tuturor oamenilor cinstiți de pe întregul glob.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa și-a încheiat lucrările îndreptându-se pe deplin speranțele popoarelor care protestează cu hotărâre împotriva renvierii militarismului german, care sînt dornice de pace și cer crearea unui sistem de securitate colectivă. Hotărârile Conferinței contribuie la unirea continuă a tuturor forțelor iubitoare de pace. Ele însușesc sutele de milioane de oameni în lupta lor tot mai hotărâtă împotriva amenințării războiului, pentru securitatea popoarelor.

Oamenii sovietici salută lucrările încununate de succes ale Conferinței. La mitingurile și adunările ce se desfășoară, răsună glasul de protest împotriva unei teribile ofenzive împotriva securității și rezultatelor ei s-au bucurat, după cum vededesc ecourile din presă, de caldă aprobare a tuturor oamenilor cinstiți de pe întregul glob.

Germanii, al unei Germanii unite, democratice, iubitoare de pace.

Atunci va deveni posibilă, în sfârșit, încheierea unui tratat de pace cu Germania, ceea ce este necesar pentru consolidarea păcii în Europa.

Indicind singura cale justă în vederea întăriiții păcii, guvernele țărilor participante la conferință subliniază în Declarația de adevărată securitate în Europa poate fi asigurată numai în cazul cînd, în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă în Europa.

Propunind să se aleagă calea păcii, guvernele țărilor participante la Conferință consideră de datoria lor să atragă atenția tuturor statelor europene, și în deosebi statelor participante la acordurile de la Paris, că ratificarea acestor acorduri va reprezenta un act îndreptat împotriva menținerii păcii și spre prezăvirea unui nou război în Europa. Statele participante la acordurile de la Paris au atins până acolo încît au intrat într-un bloc militar cu militarismul german.

Situația care s-a creat, — se spune în Declarație, — pune la ordinea zilei sarcina unificării eforturilor statelor reprezentate la actuala conferință, în scopul asigurării securității lor. Statele iubitoare de pace s'nt nevoite să ia măsuri neîntinzate pentru a opune forțelor agresive ale blocului militar susmenționat al puterilor occidentale, forța unită a statelor iubitoare de pace, în interesul asigurării securității lor”.

Hotărârea statelor participante la Conferință ca, în cazul că acordurile de la Paris vor fi ratificate, să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cit și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, corespunde intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace. Poporul sovietic, oamenii muncii din țările frățești de democrație populară dispun de suficiente forțe pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor statelor lor, pentru a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni. Și glasul lor puternic răsună în cuvintele de încheiere ale Declarației:

„Popoarele noastre au încredere în forțele lor, în resursele lor nepuizabile. Niciodată încă forțele păcii și socialismului nu au fost atât de puternice și atât de unite ca acum. Orice încercări de agresiune, de dezlănțuire a unui război și de turbare a vieții pașnice a popoarelor noastre se vor izbi de o ripostă zdrobitoare. Și atunci popoarele noastre, biruindu-se pe simpatia și sprijinul celorlalte popoare, vor face tot ce le va sta în putință pentru a zdrobi forțele agresivității și pentru triumful cauzei noastre drepte”.

În Declarația adoptată este exprimată voința de nestămutat de a apăra marea cauză a păcii, de a asigura pacea și securitatea tuturor popoarelor europene. Acest fel măreț corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, intereselor tuturor popoarelor. Iată de ce lucrările Conferinței și rezultatele ei s-au bucurat, după cum vededesc ecourile din presă, de caldă aprobare a tuturor oamenilor cinstiți de pe întregul glob.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa și-a încheiat lucrările îndreptându-se pe deplin speranțele popoarelor care protestează cu hotărâre împotriva renvierii militarismului german, care sînt dornice de pace și cer crearea unui sistem de securitate colectivă. Hotărârile Conferinței contribuie la unirea continuă a tuturor forțelor iubitoare de pace. Ele însușesc sutele de milioane de oameni în lupta lor tot mai hotărâtă împotriva amenințării războiului, pentru securitatea popoarelor.

Oamenii sovietici salută lucrările încununate de succes ale Conferinței. La mitingurile și adunările ce se desfășoară, răsună glasul de protest împotriva unei teribile ofenzive împotriva securității și rezultatelor ei s-au bucurat, după cum vededesc ecourile din presă, de caldă aprobare a tuturor oamenilor cinstiți de pe întregul glob.

Cu o meticulozitate pur germană, revista „Der Spiegel” care apare la Hamburg s-a hotărât să rînduiască în rațiuni anume ceea ce la Paris a fost denumit „suveranitatea Germaniei occidentale”. Revista a lipit o etichetă la fiecare raft. Pe una dintre ele scrie: „republica federală nu are dreptul”, pe alta — „republica federală are dreptul”. Dar vai, cînd sortarea a luat sfîrșit, s-a văzut că acest al doilea raft era aproape gol... Într-adevăr, „Der Spiegel” a numărat cel puțin opt principale drepturi ale suveranității de stat pe care hotărârile de la Paris le refuză Germaniei occidentale. Examinați chiar și rîndurile „suveranității” Germaniei occidentale, redactorii revistei au fost nevoiți să mute și aceste rînduri în celălalt raft.

Fapt este că acordurile de la Paris au impus Germaniei occidentale o serie de obligații care au drept scop reducerea continuă a jaimoaselor „suveranității”. Dintre ele face parte obligația pentru autoritățile de la Bonn de a considera, de aci înainte, interesele Statelor Unite drept interesele lor proprii și de a pedepsi pe cei care nu respectă interesele

americane ca și cum aceștia ar atenta la interesele naționale ale Germaniei. Pînă și deputații din Bundestag urmează să fie pedepsiți de tribunalele Germaniei occidentale, dacă vor îndrăzni să ridice probleme pe care cele trei puteri occidentale vor dori să le claseze în categoria „secretelor militare”.

Intr-un cuvînt, la o ultimă analiză, „suveranitatea” Germaniei occidentale s-a dovedit a fi mai scurtă decît un cioc de urabie. Vorbind despre ce are dreptul republica federală, „Der Spiegel” s-a limitat la cîteva cuvinte. Le cităm textual: „a deveni membru a N.A.T.O.-ului și a pactului de la Bruxelles, a aceluiași forțe armate cu un efectiv pînă la 500.000 oameni în cadrul N.A.T.O.-ului, a crea o aviație civilă, a permite activitatea marilor bănci”.

Iată cum arată „suveranitatea” Germaniei occidentale.

Cît privește milioanele de germani simpli din Germania occidentală, lor le rămîne, ca și în trecut, povara regimului de ocupație modificat, pe care Adenauer îl declară „sîrșit” — doar de dragul elocinței.

Așa văd ei viitorul omenirii

Descompunerea culturii burgheze americane este determinată, în primul rînd, de politica cercurilor reacționare, cu scopul de a educa o generație de oameni cu spinările îndoit și cu moralul scăzut. Decăderea culturii burgheze americane este o consecință directă a faptului că întreaga viață intelectuală a S.U.A. este sub presiunea mearșismului, sub cizma militarismului. Sîngile pe lîrăm ideologice ale agresorilor consideră că principala lor menire este să ucidă în om credința în propriile sale forțe, în demnitatea omenescă — să i baie în cap ideea că-i o nechtobie să tindă spre libertate și fericire și că viața însăși este absurdă. Răspîndirea desneajedii, a pesimismului, a tristeții nesfîrșite — iată ce caracterizează literatura imperialistă.

Să vorbim despre „opera” unui oarecare McClellan — „Blada unei cafenele și tristeții”, tipărită nu de mult. Din primele rînduri citim: „Orășul este cuprins de tristețe, încearcă să treacă într-o seară de august pe strada principală, și nu vel avea pîr și simplu ce să facă... Această tristețe o răsesse pe drumul din Fort-Fall, de unde se văd deșeurile care muncesc legați unul de altul”. Erola romanului este cea mai bogată femeie din oraș — Amelia — „severă, înaltă, asemănătoare unui bărbat”, soti el — Marvin, este aflat în închisoare. La Amia are un pitic cocotăș — Layman — bo-nav de liber culoză și homosexual. Erola se îndrăgostește de el. Peste șase ani Marvin iesse din închis-

soare. Layman se îndrăgostește de Marvin și aceștia doi chinuiesc pe Amelia, astfel că în cele din urmă ea îl goneste, zăvoresce casa și începe să practice ascetismul. Cartea se termină așa cum începe: adică fără cap și fără coadă.

În ultimii ani, în afară de propaganda desfrului și desneajedii, un loc principal în literatura burgheză americană îl ocupă propaganda de război. Să luăm de exemplu literatura americană actuală, așa numită „fantastică”.

Străduindu-se să infiltreze în conștiința popoarelor ideea inevitabilității unui nou război, scriitorii acestui gen foosesc descoperirea energiei atomice, pentru șantaj și intimidare, acedînd ideea că „secolul bombei atomice” constituie pentru omenie o unică perspectivă: aceea de a fi nimicită. Se înțelege că, în felul acesta, propagandistii unui nou război trec sub tăcere că, în Țara Socialismului victorios, energia atomică este folosită în scopuri pașnice. Toate eforturile lor sînt îndreptate spre sălbirea voinței popoarelor de a lupta pentru pace. Iată de ce, așa numita „literatură fantastică” din S.U.A. descrie viitorul omenirii prin norii făcătoare radio-actieve.

— Nu vă neliniștiți, domnilor. După cum vedeți, are botniță și este legat!..

Aventurile unui senator Foileton

Un oarecare senator american — să-l numim, convențional, mister Smokings — a plecat incognito într-o călătorie de-a lungul citoroa țări. El a hotărât să controleze cît de justificate sînt plîngerile împotriva fărdelegilor soldaților americani aflați în diverse părți ale globului. Personal, mister Smokings era ferm încredințat că știrile despre orgiile și actele de violență, despre jafurile și alte crime săvîșite de miliarii americani în Europa și Asia sînt simple născociri ale dusmanilor S.U.A.

Primul oraș pe care mister Smokings l-a cîștit cu o vizită sa era situat în insorita Italia. După ce s-a odihnit de oboseala drumului, călătorul a hotărât să se plimbe pe străzi. Într-o fundătură îngustă a infilțat un soldat în uniformă americană.

— Ei, tu, spertitoare! — strigă soldatul, de loc politicos cu compariatul său, lundul drept înaintea. Cumpără un ceas.

Mister Smokings a fost intrucitiv izbit de o purtare atît de necuvincioasă, dar nevrind să-și dea în vileag incognito-ul, răspunse politicos:

— Multumesc, dar din păcate am un ceas pe care l-am moștenit încă de la bunica.

— Ce mă interesează bunica-tu? — fîpă soldatul rîsîndu-și mincele miliăresce. Ce mă interesează că ai ceas, eu îl propun marfă, eu am nevoie de bani, e timpde?

Fără a sta pe gînduri, mister Smokings scoase portofelul și numără repede suma cerută.

— Minunat! — exclamă sălșăcut soldatul, lund banii. Ceasul însă l-am uitat acasă. Îl voi aduce data viitoare.

Mister Smokings fu cît pe ce să strige: „Ajutor, sint jefuit!” — dar îi străluzgeră prin minle un gînd.

— Prietene, — spusese soldatul, este un băiat isteț. Hai să stăm de vorbă.

Fără a se ascunde, mister Smokings și-a dat în vileag incognito-ul și a trecut la discuții de afaceri.

— Intreprinderile mele — spusese el — printre alte lucruri, fabrică copii după sculpturi antice. Oare nu le poți vînde italienor?

— La ce dracu' le trebuie copiile dumitale, cînd au o mulțime de originale? Cine să le cumpere? — se miră soldatul.

— Eu, însă, ca să zicem așa, n-am „cumpărat” acum ceasul? — întrebă mister Smokings adogînd: — Dar vindem oare puține mărfuri de care n-au nevoie nici italienii, nici francezii? Cu vînzarea acestor mărfuri lucrurile stau la fel ca și cu ceasul pe care, după cum mi s-a părut, l-am cumpărat. Apucă-te prietene, de treabă, lucrurile or să meargă de minune. Ești înțărut de care am nevoie!

După o oră, în cea mai apropiată circumă, s-a încheiat tranzacția.

Hotărînd că nu mai are ce face în Italia, călătorul plecă cu avionul în Germania occidentală. S-a oprit la Nurenberg. După ce a aflat ce localuri de petrecere frecventate miliarii americani, mister Smokings a intrat în berăria cea mai populară, ocupînd un loc de observator. Ia o măsură în mijlocul reprezentanților populației locale. Nu o puică să bea o înghitură de bere, că tăzu un soldat în uniformă americană nădădind în berărie. A doua înghitură de bere se opri în gîul lui mister Smokings imediat după ce primi prima loitură în ochi. Fapt este că concedenții lui mister Smokings au venit la berărie, chemați fiind de cei colegi ai lor, cărora li s-au refuzat băutura alcoolică deoarece abia se fîneau pe picioare. Cei sosiți, nevrind să-și piardă timpul, au început să locească pe vizitatorii berăriei, deoarece nu puteau admite ca în țara lor nemii să se împotrivescă modului de viață american. Cînd la berărie au sosit opt auto-moabile cu polițiști germani și cu poliție militară americană, mister Smokings era destul de bine împodobit de compatrioții săi. Pe fruntea lui strălucea, în toată splendoarea, un cucui roș și umflat de pe urma unei lovituri cu o cană de bere, iar sub ochi strălucea, în toate culorile curcubeului, o vîntăie.

Gîndindu-se că este periculos să mai rămînă în Germania, mister Smokings plecă chiar în aceeași noapte în Turcia și se opri

la Istanbul. Două zile n-a părăsit hotelul, trîndu-și vîndățile și cucuile. Cînd mister Smokings simți că este în stare să se miște, hotărî să se distreze pușin și se duse la restaurantul „Casino”. Toate au mers bine pînă ce de la măsutele ocupate de patru miliarii americani, au început a zbura peste strădă sticle goale, pahare și alte obiecte de neîncredere fragile. Despre cele petrecute mai tîrziu, mister Smokings n-a aflat decît ulterior din ziarul turcesc „Diunea”, deoarece el personal n-a mai putut vedea nimic. A fost lovit în creștet cu o sticlă și făcu knock-out. După cum a reieșit din relatarea ziarului, conform legii, care acordă americanilor ce locească în Turcia dreptul de extrateritorialitate, adică de inviolabilitate, autoritățile locale anchetaoare au hotărât să tragă la răspundere nu pe americanii care făcuseră scandal ci pe chelnerul care încercase să-i potolească.

Un asemenea rezultat a plăcut foarte mult lui mister Smokings. Mîngîindu-și ceața conțunzată, el a înfeles, la adăpostul unei asemenea legi, că nu trebuie să se teamă decît de compatrioții săi. În orice caz a hotărît să plece pe alte meleaguri.

Și mister Smokings plecă în Japonia. Făcu un popas pe insula Hokkaido unde, după cum se știe, locească destul miliarii americani. După ce-și lăd dejunul, mister Smokings se apucă să răsfoiască ziarele. Primul lucru care-i căzu sub ochi fu comunicatul agenției japoneze Kiodo Tușin, care relatea că pe această insulă miliarii americani au săvîrșit 2.400 crime în cei 9 ani de ședere.

După ce citi acest comunicat, mister Smokings comandă imediat pentru primul avion, un bilet cu destinația New York.

Se svenoește că, și acum, mister Smokings se indelectinește cu rîndăvire anatomice sale conțunzate — iar în timpul liber redactează un raport asupra călătoriei întințal: „Soldații noștri îndăcinează cu succes în Europa și Asia modul de viață american”.

V. MIHAILOV

Dreptate, înainte de toate...

Ca fost gestapist, Richard Stantke credea cu tărie în... dreptate. Iată de ce, atunci cînd țările în închisoare — (eliberat înainte de termen pentru „purtare exemplară și caracter blînd”), — Stantke nu se temu cîtuși de puțin de viitor. El s-a înființat fără zăbădă „la polizei-prezidiumul Berlinului ocidentului”.

— Ce ghinion! — exclamă cu adîncă și sinceră părere de rîm herr Stumm, polizei-prezidentul. V-am prii cu mare bucurie, dar deoate locurile sînt ocupate, nu vă pot oferi locațională nimic.

Dar, după cum am mai spus, Stantke credea cu tărie în dreptate. Fără să se piardă cu firea, el și-a îndreptat cu bărbăție pașii spre tribunalul vestberlinic pentru conflictul de muncă.

A doua zi, înarmat cu sentința tribunalului, herr Stantke a sosit din nou la polizei-prezidium. După cum s-a aflat din surse vestgermane vrednice de toată încrederea, documentul prin care se cerea reprimirea lui în serviciu conținea o motivație în deșănțare de sinceră: „Polizei vestgermand — glăsuia documentul cu pricina — este moștenitoare legală a gestapoului, deoarece în fața ei stau aceleași sarcini, are îndeplinit aceleași funcții ca și gestapoul”.

Dreptatea triumfăse!...

„Fabricarea” proceselor în S. U. A.

— Toți știți sint martori? In ce proces? — In oricare ordonați!..

Un act provocator față de poporul chinez

La 2 decembrie s-a semnat, la Washington, așa numitul „Pact de securitate mutuală” între S.U.A. și clica ciancașistă care s-a acutiat pe insula Taiwan. În ajutor semnării, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a explicat, în cadrul unei conferințe de presă, unele clauze ale pactului americano-gomindanist. Alte clauze le revăzute în pact cit și explicațiile lui Dulles vădese că acordul încheiat între S.U.A. și Cian-Cai și înseamnă o provocare directă a cercurilor guvernante americane împotriva Republicii Populare Chineze. Această provocare are drept scop subminarea păcii în Extremul Orient și în întreaga Asie.

Se cuvine să subliniem faptul că pactul americano-gomindanist îndreptat împotriva Republicii Populare Chineze a fost încheiat tocmai în momentul cînd S.U.A. și partenerii lor au semnat acordurile de la Paris care prevăd renvierrea militarismului german și includerea lui ca forță de șoc în blocul agresiv nord-atlantic în Asia, ca și în Europa, imperialiștii americani pășesc pe primejzioasă cale a provocărilor care amplifică pericolul unui nou război mondial. Blocul agresiv în Asia de sud-est, (S.E.A.T.O.), înjghebat de Statele Unite, uneltirile S.U.A. în Vietnamul de Sud, încercările lor de a împiedica realizarea acordurilor de la Geneva și, în sfârșit, cîrdășia cu Cian Cai și — toate acestea alcătuiesc verigile aceluiași lanț.

O serie de clauze cuprinse în pactul americano-ciancașist, sînt îndreptate nemijlocit spre intensificarea conțunzată a acțiunilor agresive în Extremul Orient și spre întărirea activității subversive împotriva Republicii Populare Chineze. Aceste

clauze constituie o directă instigare a banțelor gomindaniste spre noi acțiuni agresive împotriva poporului chinez.

Este suficient să spunem că pactul americano-ciancașist înseamnă amestecul militar direct al S.U.A. în afacerile interne ale Chinei pentru a împiedica eliberarea străvechului teritoriu chinez — insula Taiwan — de sub jugul clicii lui Cian Cai și. Potrivit pactului, S.U.A. se obligă, „în comun” (1) cu Cian Cai și, să „apere” Taiwanul, insulele Penhuleidă („Pescadores”), precum și alte teritorii. Despre aceasta vorbește în special articolul 6 al acordului în care se spune că prevederile lui „se vor extinde asupra unor alte teritorii, care pot fi stabilite pe baza unui acord reciproc”.

Apoi, insula Taiwan și celelalte teritorii cotoprite de ciancașisti sînt transformate acum potrivit pactului — cum s-ar spune, pe „femei legal” — în baze militare americane. După cum se prevede, Cian Cai și „acordă, iar guvernul Statelor Unite ale Americii acceptă, dreptul de a menține în Taiwan și în insulele Pescadores, precum și în apropierea (?) lor forțe americane terestre, aeriene și navale de care va fi nevoie” — chiuriile — „pentru apărarea lor”. (Este semnificativ, totodată, că pactul este încheiat pe un termen nelimitat (!) Încheierea pactului americano-gomindanist, încercările de a permanentiza ocupația insulei chineze Taiwan și a celorlalte teritorii care aparțin R.P. Chineze reprezintă atentatul cel mai grosolan la suveranitatea și integritatea teritorială a Republicii Populare Chineze, un amestec în afacerile ei interne. Acest lucru se află într-o flagrantă contradicție cu Charta O.N.U. care exclude amestecul

străin în afacerile interne ale statelor. Eliberarea insulei Taiwan, cotoprită de clica banditească a lui Cian Cai și, este dreptul suveran al poporului chinez și el nu va permite nimănui să-i împiedice de la îndeplinirea acestei sarcini.

Este îndeobște cunoscut că Taiwanul constituie o parte integrantă a Chinei, că el a fost un teritoriu chinez din urmă cu peste 1.500 de ani, cu mult timp înainte de a fi cucerit de ciancașisti. Este cunoscut și faptul că America și-a fost descoperită de Columb. În hotărârile de la Cairo și Potsdam, semnate de guvernul S.U.A., se spune că Taiwanul și insulele Penhuleidă (Pescadores) care au fost cotoprite de Japonia trebuie să fie redat Chinei.

În anii care au urmat, guvernul S.U.A. a făgăduit, în repetate rînduri, să respecte suveranitatea și integritatea teritorială a Chinei și să nu se amestece în soluționarea problemei Taiwanului cu forțe armate. Să amintim, în special, declarația preșidentului american Truman din 5 ianuarie 1950 în care se spunea: „S.U.A. nu au nici un plan de cotopire față de Formoza sau față de oricare alt teritoriu chinez. S.U.A. nu au nici o dorință de a obține drepturi sau privilegii speciale sau de a crea, actualmente, baze militare în Formoza. Ele nu intenționează, de asemenea, cîtuși de puțin, să folosească forțele lor armate pentru a interveni în actuala situație. Guvernul Statelor Unite nu va merge pe calea care duce la atragerea într-un conflict civil în China. Guvernul S.U.A. de asemenea nu va acorda ajutor militar sau sfaturi trupelor chineze din Formoza”.

După cum am arătat evenimentele ulterioare, toate aceste obligații și făgăduieli

ale circumtorilor S.U.A. au fost încălcate, în mod flagrant, de ei înșiși.

Din iunie 1950, Taiwanul se află sub control militar direct al S.U.A. Flota a 7-a americană efectuează așa numita „patulare” și execută operațiunile de recunoaștere în apele teritoriale ale Chinei, ajutînd bandele ciancașiste să săvîrșească atacuri piraterice împotriva Chinei continentale, să răpescă vasele comerciale străine și să săvîrșescă alte acte de jaf. În scopul extinderii agresiunii împotriva R.P. Chineze clica militaristă americană intensifică înarmarea trupelor ciancașiste. După cum a anunțat ziarul „Chicago Daily News”, neste 800 de ofițeri și subofițeri americani se ocupă în prezent cu reorganizarea, dotarea și instruirea armatei lui Cian Cai și: S.U.A. îi livrează, în cantități mereu crescînde, tancuri, avioane, piese de artilerie, vase militare etc. Din iulie 1950 pînă în iunie 1954 S.U.A. au pus la dispoziția lui Cian Cai și peste 1.400.000.000 de dolari.

Atrage atenția faptul că, în ultima vreme, în S.U.A. s-a intensificat îndemnurile fălșe spre război împotriva Republicii Populare Chineze. Ziarul „New York Herald Tribune” a scris, zilele trecute, că în cercurile guvernante americane a fost alcătuit „un grup influent” care consideră că trebuie să împiedice cu orice preț întărirea Chinei Acest grup, din care face parte mai mult membru ai guvernului și trei din cei patru membri ai grupului unit al șefilor de stat major, se bucură, potrivit relatărilor ziarului, de „sprijinul ferm al republicanilor celor mai influenți din Senat”. De o stare de spirit deosebit de războinică este animat liderul majorității republicane în Senat, Knowland, care insistă necentenit la război împotriva R.P. Chineze, și țărilor din lagărul democratic. Pierzînd orice simț al realității, acest

senator, peste măsură de războinic, militează — așa cum reiese din articolul său publicat la 1 octombrie în revista „Collier's” — pentru dezlănțuirea războiului preventiv împotriva țărilor iubitoare de pace, în primul rînd împotriva R.P. Chineze, „dacă este nevoie, chiar și acum”.

Politica de agravare a situației în regiunea intereselor Angliei, de dezlănțuire a unui război în Extremul Orient propovăduiit fălș și cu nerușinare de cercurile agresive din S.U.A. stîrnește o îndreptățită înjurătoare la Londra. Referindu-se la pactul americano-gomindanist, ziarul englez „Scotsman” scrie: „trebuie să se dea limpede de înțeles că dacă America se va antrena într-un război din cauza Formozei, ea îl va duce singură”. „La Whitehall (ministerul englez al afacerilor externe — N.R.) — subliniază ziarul, — nu se manifestă un mare entuziasm față de cele ce se cunosc cu privire la clauzele acestui pact”.

Lui Knowland și adeptilor săi care zăngănesc armele în Extremul Orient și cred că pot, cu ajutorul rîndăștelor ciancașiste, să întorcă roata istoriei și să înrobească cîn nou China, ar trebui să li se amintească unele mărturisiri cuprinse în Cartea Albă despre China, editată încă în anul 1949 de către Departamentul de Stat. Guvernul Statelor Unite — se spune în această carte — n-a reușit să exercite o influență asupra rezultatului războiului civil în China. „Nimic din ceea ce au făcut S.U.A. sau ar fi putut face în limitele rezonabile ale posibilităților lor, nu a putut schimba acest rezultat — au scris autorii acestui document. — Aceasta a fost consecința evoluției forțelor interne chineze asupra cărora S.U.A. au încercat să-și exercite influența, dar n-au reușit”.

În ce speră oare acum imperialiștii a-

mericani cînd China Populară a devenit de o sută de ori mai puternică, cînd ea a și arătat, în fapt, agresorilor puterea sa, cînd marele lagăr al păcii, democrației și socialismului a devenit și mai puternic? Poporul chinez, care urmărește cu vigilență uneltirile imperialistilor americani, condamnă cu mine noua acțiune agresivă a Statelor Unite care duce la complicarea situației în Extremul Orient, care amenință pacea și securitatea tuturor popoarelor iubitoare de pace. Ziarul „Jen-min-jihao” apreciază pactul americano-gomindanist ca un act de provocare grav față de poporul chinez.

Totodată, presa chineză scrie că poporul chinez, mai mult ca oricînd, este ferm hotărît să dea replică oricărei agresiuni. „Poporul chinez de 600 milioane — subliniază ziarul „Dagunbao” — este ferm hotărît să lupte pînă la capăt împotriva acestui act criminal al imperialismului american. Nici un străgăt războinic al imperialiștilor americani nu poate întîmida poporul chinez”.

„Acei care intenționează să cotopească teritoriul chinez — Taiwan — declară agenția China Nouă — trebuie să înțea mînte că acum trăim în mijlocul secolului al XX-lea și nu în secolul al XIX-lea sau la începutul secolului al XX-lea. Timpurile cînd cîteva puteri coloniale occidentale puteau împărți China și hotărî soarta ei au rămas de domeniul trecutului. Poporul chinez este un popor puternic, suficient de puternic pentru a elibera Taiwanul și a nu permite săvîrșirea vreunui tirg politic față de această parte a Chinei”.

Autorii pactului americano ciancașist ar trebui să se gîndească serios la acest avertisment!

OSERVATOR